

Fides

73. vuosikerta
ISSN 0356-5262

17.9.2010

Katolinen hiippakuntalehti 10/2010 Katolskt stiftsblad

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA

6 Paavin viesti nuorille

OHJELMA

8 Seurakunnat ja tapahtumat

ARTIKKELEITA

10 Karjalassa oli myös katolista elämää

12 Den katolska diasprån på Åland

13 Kesä Stelliksessä

14 Kolumni: Curling

NUORILLE

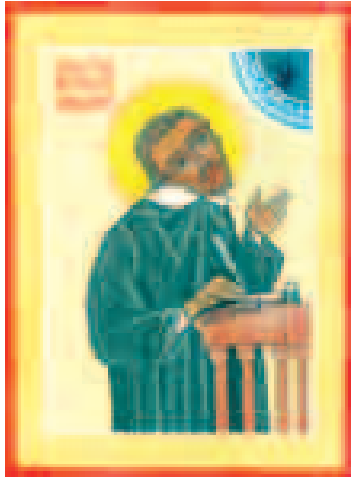
15 Tapaaminen Jeesuksen kanssa: Spitaalinen mies

IN ENGLISH

16 Some Material in English

Tiedostojen häviämisen takia tämä lehti jouduttiin taittamaan kahteen kertaan ja siksi se myös painettiin ja postitettiin myöhässä. Olemme pahoillamme tapahtuneesta.

Yhtä perhettä

Katolista uskoa kuvataan monesti, ainakin täällä protestanttisessa Pohjolassa, yhteisölliseksi uskoksi. Kuvaus on osuva, mutta sitä ilmiötä ja todellisuutta, mistä se kertoo, ei saa eikä voi pitää itsestäänselvyytenä.

Ollakseen olemassa yhteisö tarvitsee ihmisiä, jotka siihen kuuluvat, mutta myös jonkun, joka nämä ihmiset siihen kutsuu. Yhteisöä kuvaa myös veljellinen rakkaus, solidaa-

risuus ja myötätunto sekä taito pyytää ja antaa anteeksi. Siihen kuuluu myös yhdessä tekemisen ja kokemisen riemu.

Hyvä yhteisö on kuin hyvä perhe. Niin kuin jokainen perhe on omanlaisensa, niin myös jokainen kirkollinen yhteisö – yhdistys, seurakunta, sääntökunta jne. – on oma kokonaisuutensa. Niin kuin perheen hyvinvointi riippuu kaikkien sen jäsenten hyvinvoinnista, niin riippuu kirkollisen yhteisönkin hyvinvointi siitä, miten hyvin sen jäsenet kokevat kuuluvansa siihen, miten hyvin he tuntevat olevansa todellinen, arvostettu ja rakastettu osa omaa yhteisöään.

Tämä asettaa meistä jokaiselle suuren vastuun, joka on samankaltainen, vaikkei aivan samanlainen, kuin jokaisen omaa perhettään kohtaan tuntema vastuu. On pidettävä huolta lähimmäisestään; ei vain kaukomailla vaan vieressämme tai edessämme saattaa olla joku, joka tarvitsee huolenpitoamme, välittämistämme, neuvojamme, tukeamme, olkapäättämme, tässä ja nyt. Ehkä hän on hiljaa,

ehkä hän vetäytyy, ehkä hän ei osaa viestiä siitä, että apu olisi tervetullut.

Ja silti meidän on mentävä apuun. Silti meidän on uskallettava välittää toisille rakkauttamme, joka on vain kuin pieni varjoisa säde Jumalan rakkauden valosta. Meidän ei kuulu kääntää päätämme ja kävellä ohi sen paikan, missä apua kaivataan. Jos lapsi itkee, äiti ei kävele ohi. Jos perhettä kohtaa tragedia, kaikki perheenjäsenet jakavat sen seuraukset ja siihen liittyvän tuskan.

Olkaamme toisillemme laupiaita samarialaisia. Hypätkäämme keskelle vaikeuksia silloinkin, kun meitä ei sinne erikseen ole kutsuttu. Joku, lähimmäinen, voi tarvita apua, tukea tai lohtua. Jollekin juuri sinä voit olla pelastuksen väline.

Kristittyjä leimasi jo varhaisimpina aikoina keskinäisen jakamisen ja toisistaan huolehtimisen henki. Yhdessä, ja vain yhdessä, he saattoivat järjestää paikan Herran muiston vietolle ja yhteiselle rukoukselle. Jumalan rakkaudesta varmoina ja täynnä palavaa sielujen pelastuksen janoa he olivat huolissaan jokaisesta ja tekivät parhaansa lähimmäistensä hyväksi. Kärsimyksessäänkin iloiten.

Onko meissä enää tuota Jumalan rakkaudesta voimansa saavaa palveluhenkeä, jonka ravitsemina me osaisimme unohtaa itsemme toisten hyväksi? Vai ovatko minun oikeuteni ja minun tarpeeni yhä vielä ensimmäisellä sijalla? Pelkäänpä, että aivan liian usein rakkauden voima on aivan liian heikko.

Niin kuin perheetkin kärsivät itsekkyydestä, niin kärsii siitä kirkollinenkin yhteisö. Olemme yhtä perhettä vain asettamalla Jumalan ensimmäiselle sijalle ajatuksissamme, sanoissamme ja teoissamme. Yrittäkäämme edes.

M. Tervaportti

Sunnuntait ja juhlapyhät

19.9. KIRKKOVUODEN 25. SUNNUNTAI (I)

1L Aam. 8:4-7

Ps. 113:1-2, 4-6a, 7-8. - 1a+7a

2L 1. Tim. 2:1-8

Ev. Luuk. 16:1-13 tai Ev. Luuk. 16:10-13

26.9. KIRKKOVUODEN 26. SUNNUNTAI (II)

1L Aam. 6:1a, 4-7

Ps. 146:7, 8-9a, 9bc-10. - 1

2L 1. Tim. 6:11-16

Ev. Luuk. 16:19-31

3.10. KIRKKOVUODEN 27. SUNNUNTAI (III)

1L Hab. 1:2-3, 2:2-4

Ps. 95:1-2, 6-7c, 7d-9. - 7d-8a

2L 2. Tim. 1:6-8, 13-14

Ev. Luuk. 17:5-10

10.10. KIRKKOVUODEN 28. SUNNUNTAI (IV)

1L 2. Kun. 5:14-17

Ps. 98: 1, 2-3ab, 3cd-4. - 2b

2L 2. Tim. 2:8-13

Ev. Luuk. 17:11-19

17.10. KIRKKOVUODEN 29. SUNNUNTAI

1L 2. Moos. 17:8-13

Ps. 121:1-2, 3-4, 5-6, 7-8. - 2

2L 2. Tim. 3:14 - 4:2

Ev. Luuk. 18:1-8

LÄHETYSSUNNUNTAI: Tänään on keräys lähetystyön hyväksi.

Fideksen vuosi 2010 (73. vuosikerta)

numero	aineisto	aika*						
			05	09.04.	23.04.-23.05.	10	03.09.	17.09.-10.10.
01	01.01.	15.01.-14.02.	06	07.05.	21.05.-13.06.	11	24.09.	08.10.-07.11.
02	29.01.	12.02.-07.03.	07	28.05.	11.06.-01.08.	12	22.10.	05.11.-28.11.
03	19.02.	05.03.-28.03.	08	16.07.	30.07.-29.08.	13	12.11.	26.11.-19.12.
04	12.03.	26.03.-25.04.	09	13.08.	27.08.-19.09.	14	03.12.	17.12.-23.01.

*) Ensimmäinen päivämäärä osoittaa lehden ilmestymispäivän ja jälkimmäinen päivämäärä ilmaisee sen päivämäärän, johon asti ohjelma- ja tapahtumailmoitukset annetaan.

**KATOLINEN
HIIPPAKUNTALEHTI
FIDES**

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

**KATOLSKT
STIFTSBLAD
FIDES**

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informations-tjänst, Sankt Henriksplatsen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

PAINO / TRYCK

I-print Oy, Seinäjoki

INTERNET

katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

**OSOITTEENMUUTOKSET
JA ILMOITUKSET / ADD-
RESSFÖRÄNDRINGAR OCH
ANNONSER**

info@catholic.fi

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko
Suomessa

Pankkitili:
NORDEA
101430-237491

Viitenumero:
90010

Lisätietoja:
katolinen.net/
?page_id=290

Lausunto: Koulussa järjestettävä uskonnonopetus on säilytettävä

Katolinen kirkko Suomessa on antanut opetus- ja kulttuuriministeriölle lausunnon perusopetuksen yleisten valtakunnallisten tavoitteiden sekä perusopetuksen tuntijaon uudistamista valmistelevan työryhmän ehdotuksista. Lausunnossa, jonka allekirjoittivat Helsingin piispa **Teemu Sippo** SCJ sekä Katekeettisen keskuksen johtaja **Riitta Laukama**, katolinen kirkko puolustaa voimakkaasti oman uskonnon opetuksen jatkamista ja kehittämistä edelleen oppilaiden entistä tasa-arvoisemman kohtelun varmistamiseksi.

Lausunnossa katolinen kirkko toteaa muun muassa näin:

”Nykyinen katsomusopetus huomioi sekä enemmistön että pienryhmäisten/oman uskonnon ja uskonnottomien kasvatusta tukevia tarpeita kohtuullisessa määrin. Eriarvoisuutta ryhmien välillä esiintyy siinä, että muiden kuin luterilaisten ja ortodoksien tulee pyytää oman uskonnon opetusta. Tämän edellytyksenä on, että ope-

tuksenjärjestäjän alueella on kolme saman uskonnon opetusta tahtovaa oppilasta. Samoin vain koulun yleinen uskonnonopetus on kaikkien valittavissa. Elämänkatso- mustiedon opetus on avointa uskonnollisiin yhdyskuntiin kuulumattomille tai uskonnolliseen yhdyskuntaan kuuluville, jos oman uskonnon opetusta ei järjestetä. Jos koulussa on jo muodostunut jokin muu uskonnonopetusryhmä, niin myös sen tulisi yhdenvertaisuuden toteutumiseksi olla kaikkien valittavissa.”

”Oman uskonnon opetuksen viikkotuntimäärää ei tule vähentää. Nykyinen 11 vuosi- viikkotuntia on ehdoton minimi. Oppilaan oikeus saada omaa ikäkauttaan ja kehitystään vastaavaa katsomusopetusta edellyttää vähintään yhtä mieluummin kahta viikkotuntia luokkastetta kohti.”

”Omaa uskontoa koskevan tiedollisen aineksen hallinta on edellytys muiden uskontojen ymmärtämiselle, samoin kuin oman äidin-

kielen hallinta luo pohjan muiden kielten oppimiselle. Perusopetuksen arvopohjaa ja tavoitteita kuvatessaan työryhmä kirjaa keskeisiksi tavoitteiksi ... oppilaan ihmiseksi kasvattamisen, lapsen ja nuoren identiteetin tukemisen ihmisenä ja oppijana. Tällöin täytyy muistaa ja ottaa huomioon se, että ihminen on psyykinen, henkinen ja hengellinen olento. Kasvaakseen todelliseksi ihmiseksi lapsi ja nuori tarvitsee jatkuvasti ohjausta ja tukea näillä kaikilla kolmella persoonan kuuluvalla alueella. Tasapainoisella itseään ja toisia kunnioittavalla ihmisellä nämä kolme aluetta kehittyvät rinnakkain.”

”Työryhmän ehdotus kohdassa 8.3 Taloudelliset vaikutukset, oman uskonnon opetuksen ryhmäkoon opetusveloitteen nostaminen 10 oppilaaseen on pienryhmäisten uskontojen kannalta syrjivä. Opetushallituksen tekemän tutkimuksen mukaan pienryhmäisten uskontojen aiheuttamat kustannukset eivät ole merkit-

täviä. Sen sijaan 10 oppilaan ryhmän edellyttäminen oman uskonnonopetuksen järjestämisveloitteen edellytykseksi johtaisi monenlaiseen eriarvoisuuteen.”

”Alueellisesti vain suurimmissa kaupungeissa olevat voisivat saada omaa opetusta. Ruotsinkieliset suomalaiset katolilaiset saisivat omaa opetusta vain Helsingissä ja Espoossa.”

”Suuri osa pienryhmäisistä oman uskonnon opetukseen osallistujista kuuluu moninkertaisesti vähemmistöihin. He ovat taustaltaan osittain (toinen vanhemmista) tai kokonaan ulkomaalaisia. Heidän äidinkieltensä voi olla muu kuin suomi ja sekä etniseltä että kulttuuriselta taustaltaan he kuuluvat vähemmistöön. Tällaisille oppilaille oma uskonto ei ole valinnainen aine vaan se on yhtä olennainen osa heidän identiteettiään kuin oma äidinkieli. Näiden oppilaiden integroimiseksi suomalaiseen yhteiskuntaan koulun tarjoama oman uskonnon opetus on korvaamattoman tärkeää. Se

on sekä oppilaalle että hänen perheelleen osoitus hyväksynnästä ja saattaa merkittävästi vaikuttaa perheen ja koko etnisen ryhmän asenteeseen uutta kotimaataan kohtaan.”

”Oman uskonnon opetus antaa oppilaalle perustavaa yhteiskunnassa tarvittavaa tietoa omasta ja muista uskonnoista ja luo pohjan ja edellytykset dialogille muiden kanssa. Globalisoidussa maailmassa muiden uskontojen ja kulttuurien tuntemus on välttämätöntä ihmisten väliselle kanssakäymiselle. Uskonnon ja kulttuurin nivoutuminen sisäkkäin on tunnustettava tosiasia.”

Lausunnossa todetaan myös, ettei työryhmän ehdotama etikan opetus kaikille yhteisenä oppiaineena ”ota huomioon sitä, että koulun yleiset ja yhteiset tavoitteet jo nykyisin huomioivat yllä mainitut eettiset tavoitteet kaikki oppiaineet läpäisevänä periaatteena”.

KATT

Pohjoismaiden katolisen piispainkokouksen syysistunto 2.-7.9.2010:

Piispat keskustelivat hyväksikäytöstä ja romanien tilanteesta

Lasten hyväksikäyttötapaukset, jotka ovat ravisuttaneet myös Skandinavian katalisia yhteisöjä, olivat pääteema Pohjoismaiden piispojen viime tapaamisessa Bergenissä Norjassa. Joissakin hiippakunnissa on omia ohjeistuksia ja käytäntöjä alaikäisten seksuaalista hyväksikäyttöä koskevien, papistoon tai sääntökuntalaisiin kohdistuvien syytösten käsittelemistä varten, kun taas toisissa hiippakunnissa on päätetty noudattaa suoraan kanonista oikeutta.

Piispat päättivät yksimielisesti, että on tärkeää luoda yhteiset toimintaohjeet maa-kohtaisine täsmennyksineen, joissa otetaan huomioon kunkin maan oman lainsäädännön vaatimukset. Piispainkokouksen seuraavassa kokouksessa helmikuussa 2011 hyväksytään teksti, jonka Osloon ja Kööpenhaminan piispojen johtama komitea valmistelee.

Piispat toivovat saavansa valmistelun aikana palautetta jokaisen viiden maan oikeusministeriltä. Samoin he kutsuvat kunkin maan ekuumeenisen neuvoston ajatus-tenvaihtoon ja suositeltavien toimintatapojen etsimiseen hyväksikäytön lopettamiseksi ja sellaisten uhrien auttamiseksi, jotka pyytävät kirkon apua. Saksan piispainkokouksen oikeudellinen neuvonantaja **Bettina Janssen** esitteli piispoille kattavan analyysin Saksan hyväksikäyttötapauksista ja kirkon vastauksesta niihin. Analyysistä saatu tieto on varmasti hyödyllinen komitean työlle.

Pohjoismaiden piispat ilmaisivat surunsa ja tyytymättömyytensä romanien ja sintien kohtelusta joissakin Euroopan maissa. Jälleen kerran näitä ihmisiä syrjitään ja monia uhataan väkivallalla. Siksi piispainkokous haluaa kannustaa maidensa hallituksia puolustamaan näiden

etnisten ryhmien ihmisoi- keuksia.

Saksan Bonifatiuswerkin pääsihteeri, monsignore **Georg Austen** kertoi piispoille Saksan katolilaisten haluavan edelleen olla solidaarisia ja tukea Pohjolan hiippakuntia taloudellisesti ja käytännöllisesti. Piispat kiittivät Saksan katolilaisia heidän suuresta avustaan.

KATT/www.nordicbishopsconference.org

Pohjoismaiden katolisten piispojen kannanotto romanien tilanteesta

Syyskuussa 2010

Me Pohjoismaiden katoliset piispat olemme monien muiden tavoin joutuneet toteamaan huolestuneina ja surullisina, että romanien tilanne Euroopassa on huonontunut. Monissa maissa heitä syrjitään; monet heistä elävät kurjuudessa ja väkivallan uhan alaisina.

Joistakin maista heitä karkoitetaan nykyään alentavin tavoin ja ilman oikeudellista perustaa.

Sen tähden me vetoamme nyt täällä Pohjolassa maittemme viranomaisiin, että ne pitäisivät huolta romanien ihmisoi- keuksien kunnioittamisesta maissamme ja että ne Euroopan tasolla toimisivat romanien uhanalaisen tilanteen parantamiseksi takaamalla heille arvokkaan ja turvallisen elämän.

- + Anders Arborelius OCD, Tukholman piispa
- + Czeslaw Kozon, Kööpenhaminan piispa
- + Bernt Eidsvig Can.reg., Osloon piispa ja Trondheimin prelaturin apostolinen administraattori
- + Berislav Grgic, Tromssan piispa-prelaatti
- + Peter Bürcher, Reykjavikin piispa
- + Teemu Sippo SCJ, Helsingin piispa
- + Gerhard Schwenzer SSCC, Osloon emerituspiispa

Kardinaali Newman vihdoin autuaaksi

”Heidän yhteisönsä on harhaopin saastuttama, meidän täytyy suojautua siltä niin kuin rutolta”. Tällaisilla hyökäävillä sanoilla John Henry Newman varoitti anglikaanisia uskonveljiään vuonna 1833 katolisesta kirkosta.

Kaksitoista vuotta myöhemmin, lokakuun 9. päivänä 1845 ei ollut enää puhettakaan harhaopista. Lontoossa 21. helmikuuta 1801 syntynyt anglikaaninen pappi ja entinen Oxfordin yliopiston kirkon esimies kääntyi sen kirkon jäseneksi, jota hän aikaisemmin oli syyttänyt heresiasta.

Uudessa hengellisessä kodissaan tämä käännyttäminen teki pian huomattavan uran, jonka huippu oli se, että paavi Leo XIII teki hänestä kardinaalin vuonna 1879. - Nyt syyskuun 19. päivänä 2010 Newman saa Birminghamissa vielä yhden kunnian osakseen: paavi Benedictus XVI julistaa hänet autuaaksi.

Kuinka korkeasti koulutusta anglikaanista, joka näki katolisessa kirkossa alunperin vain viholliskuvan,

tuli saman kirkon kuuluisin teologi omana aikanaan ja vieläpä ”uuden ajan kirkonopettaja”.

Vanhan kirkon kirkkoisien teosten lukeminen valmisteli Newmanin kääntymistä. ”Kirkkoisät tekivät minusta katolilaisen,” hän kirjoitti myöhemmin. Hän päätyi käsitykseen, että vain katolinen kirkko oli uskollisesti säilyttänyt uskon kokonaisuudessaan vuosisatojen ajan. Kun hän 11. elokuuta 1890 kuoli korkeassa iässä Birminghamissa, hän oli yksi aikansa arvostetuimmista katolisista teologeista.

Käännyttyään katolilaiseksi Newman matkusti Roomaan, missä hänet vuonna 1847 vihittiin papiksi ja hän liittyi oratoriaanien sääntökuntaan. Vuonna 1864 ilmestyi hänen kuuluisin teoksensa ”Tilinteko uskostani. Apologia pro vita sua.” Siinä hän kuvaa tietään katolisuuteen. Tuosta omaelämäkerrallisesta teoksesta puhutaan toisinaan samalla innolla kuin pyhän Augustinuksen Tunnustuksesta.

Newman on nykyäänkin hyvin suosittu kirkossa myös teologipiirien ulkopuolella. Katoliset opiskelijakodit on usein nimetty hänen mukaansa, ja tänä syksynä Uppsalassa toimintansa aloittanut ensimmäinen pohjoismainen katolinen korkeakoulu reformaation jälkeen kantaa nimeä Newmaninstituti.

Todennäköisesti ratkaisevaksi perusteeksi pysyvälle Newmanin arvostukselle nykyinen paavi sanoi Newmanin kuoleman 100-vuotispäivänä: Newman on suuri kirkonopettaja, koska hän samalla kertaa ”koskettaa sydäntämme ja valaisee ajatteluaamme”.

KATT/Neue Kirchenzeitung

Israeliske presidenten hos påven

Påven **Benedikt XVI** tog i början av september emot den israeliske presidenten **Shimon Peres** vid en audiens i hans sommarbostad Castel Gandolfo. Shimon Peres träffade även kardinal **Tarcisio Bertone** SDB, Heliga Stolens statssekreterare, och chefen för mellanstatliga relationer, ärkebiskop **Dominique Mamberti**.

Frågan om de förnyade fredssamtalen mellan israeler och palestinier som börjar i Washington idag togs upp och från Vatikanens sida uttrycktes förhoppningen att samtalen ska leda fram till en varaktig fred för de båda folken, och för hela Mellanöstern.

Vikten av att garantera allas rätt till bättre levnadsförhållanden fastslogs på nytt. Samtalen berörde även frågan om interreligiös dialog.

Man berörde även relationen mellan Staten Israel och den Heliga Stolen gällande katolikerna i Heliga Landet. Här framhölls betydelsen av deras närvaro i det Heliga Landet, och att de bidrar till det gemensamma goda, till exempel genom de katolska skolorna.

KATT/VIS/katolskkyrkan.se

Andra delen av Påvens Jesus-bok i mars

Målet är att påvens andra bok om Jesus ska publiceras i mars 2011, berättar chefen för Vatikanens bokförlag, msgr **Giuseppe Costa**, i en intervju med Vatikanradion.

Bokens tema är påskmysteriet, Jesu lidande, död och uppståndelse, ett tema som passar väl med det faktum att boken sannolikt publiceras under fastan. Troligt datum för publiceringen är första söndagen i fastan, den 13 mars.

Påvens första bok om Jesus från Nazareth publicerades 2007 och blev en försäljningssuccé internationellt.

KATT/RV/katolskkyrkan.se

Pyhän Henrikin katedraalin 150-vuotisjuhla

Tässä kuussa tuli kuluneeksi 150 vuotta siitä, kun Pyhän Henrikin kirkko siunattiin ja otettiin käyttöön. Katedraalin remontin takia vuosijuhlaa vietetään näillä näkymin sunnuntaina 24. lokakuuta. Lisää seuraavassa lehdessä.

KATT

Isä Cadorésta dominikaanien uusi yleisesimies

Dominikaanien yleiskapituli valitsi pyhän Dominicuksen 86. seuraajan. Saarnaajaveljien uusi yleisesimies on isä Bruno Cadoré OP, Ranskan provinssin provinssiaali.

toimeen yleiskapitulin päätökset.

Isä Bruno Cadoré, 56, toimi dominikaanien Ranskan provinssin provinssiaalina viimeiset yhdeksän vuotta. Sitä ennen hän oli mm. Lillen opintoluostarissa vastuussa nuorten dominikaanien koulutuksesta ja kasvatuksesta. Ennen dominikaaniksi tuloaan Bruno Cadoré oli valmistunut lääketieteen tohtoriksi. Sääntökunnassaolonsa alussa hän asui kaksi vuotta Haitissa ennen teologisia opintojaan. Hän väitteli teologian tohtoriksi Lillen katolisessa yliopistossa, erikoistuen biolääketieteen etiikkaan. Lillessä hän myös johti lääketieteen etiikan keskusta. Ranskan provinssiaaliksi hänet valittiin 2002.

Ranskan provinssiaalina isä Cadoré työskenteli dominikaanisääntökunnan työn kehittämiseksi sekä Kongossa että Pohjoismaissa, jotka kuuluvat tähän provinssiin. Uusi yleisesimies on vierailut monesti Helsingissä, esimerkiksi Studium Catholicumin peruskorjatun kappelin vihkiäisissä 2008. Myös Irak ja Kairo kuuluvat tähän provinssiin.

KATT/www.dominicains.fr

Piispa Teemun vihkimysmessu verkossa

Piispa **Teemu Sipon** SCJ vihkimysmessu on nähtävissä YLE:n Elävässä arkistossa osoitteessa: <http://www.yle.fi/ela/vaarkisto/?s=s&g=4&ag=100&t=&a=7698>.

Vihkimysmessua voi hakea Elävästä arkistosta esimerkiksi hakusanalla ”Sippo”.

KATT

Pyhän Alfonso Maria de'Liguorin Novena Pyhälle Hengelle

Johdanto

Tämä novena koostuu meditaatioista yhdeksän päivän ajalle ennen helluntaita. Meditaatiot julkaistaan Fideksen seuraavissa numeroissa yksi kerrallaan vuoden 2011 helluntaita silmällä pitäen.

Novena Pyhälle Hengelle kuvastaa sitä aikaa, jonka opetuslapset ja Neitsyt Maria viettivät yhdessä kokoontumalla ylähuoneessa Herran taivaaseenastumisen ja Pyhän Hengen lähettämisen välillä. Siinä mielessä se on yksi tärkeimmistä novenoista.

Helluntain suuri lahja on Pyhä Henki, jonka Jeesus Kristus oman kärsimyksensä kautta antoi meille. Jeesus itse teki sen tiettäväksi sanoessaan apostoleille: "Ellen mene, ei Puolustaja voi tulla luoksenne. Mutta mentyäni pois minä lähetän hänet luoksenne" (Joh. 16:7).

Uskomme mukaan Pyhä Henki on rakkaus, joka vallitsee Isän ja ikuisen Sanan välillä. Siksi rakkauden lahja, jolla Herra täyttää sielumme ja joka on suurin kaikista lahjoista, ymmärretään ennen kaikkea Pyhän Hengen työksi, niin kuin pyhä Paavali sanoo: "sillä Jumala on vuodattanut rakkautensa meidän sydämiimme antamalla meille Pyhän Hengen" (Room. 5:5).

Tässä novenassa me mietiskelemme ennen kaikkea, kuinka suuri arvo on jumalallisella rakkaudella, jotta oppisimme tavoittelemaan sitä. Pyrimme tekemään hartaita harjoituksia, varsinkin rukoilemaan, jotta meistä voisi tulla osallisia tuosta rakkaudesta, jonka Jumala on luvannut sitä nöyrästi pyytävälle: "Totta kai teidän Isänne paljon enemmän antaa taivaasta Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä pyytävät" (Luuk. 11:13).

Ensimmäinen päivä

Rakkaus on tuli, joka sytyttää sydämen

Jumala määräsi Mooseksen laissa, että hänen alttarinsa päällä oli aina pidettävä tulta: "Tuli pidettäköön aina palamassa alttarilla" (3. Moos. 6:5). Pyhän Gregorius Suuren mukaan meidän sydämemme ovat Jumalan alttareita, joissa Jumala toivoo näkevänsä oman jumalallisen rakkautensa tulen palavan alati.

Pelastaakseen meidät kuolemalta Jumala ei antanut meille vain omaa Poikaansa Jeestusta Kristusta vaan myös Pyhän Hengen, jotta hän voisi asustaa sieluissamme ja ylläpitää niissä rakkauden liekkiä.

Jeesus itse ilmoitti, että hän oli tullut maailmaan sytyttämään meidän sydämemme tällä pyhällä tulella ja että hän tahtoi nähdä sen jo palamassa: "Tulta minä olen tullut tuomaan maan päälle -- ja kuinka toivonkaan, että se jo olisi syttynyt!" (Luuk. 12:49). Siksi, kun hän oli astunut ylös taivaaseen, hän unohti kaikki ihmisten esittämät loukkaukset ja heidän kiittämättömyytensä, ja lähetti meille Pyhän Hengen.

Oi rakastava Lunastaja, sinä rakastat meitä yhtä paljon kärsivinä ja nöyryytettyinä kuin kunniasi valtakunnassa!

Siksi Pyhä Henki päätti ilmestyä tulisten kielten muodossa: "He näkivät tulenlieskoja, kuin kieliä, jotka jakautuivat ja laskeutuivat itse kunkin päälle" (Ap.t. 2:3). Ja kirkko vastaa rukoillen: "Me pyydämme sinua, Herra: sytyttäköön Pyhä Henki meidät sillä tulella, jonka Herramme Jeesus Kristus tuli tuomaan maailmaan ja jonka hän tahtoi nähdä syttyvän."

Tämä on juuri se pyhä tuli, joka on sytyttänyt pyhät ihmiset tekemään suuria tekoja Jumalalle, rakastamaan vihamiehiään, kestämään halveksuntaa, paastoamaan ja ottamaan vastaan iloiten jopa marttyyriuden kärsimykset.

Rakkaus ei voi olla toimeton eikä se koskaan sano: "nyt riittää". Mitä enemmän Jumalaa rakastava sielu tekee rakastetun hyväksi, sitä enemmän se haluaa tehdä miellyttäväkseen häntä ja vetääkseen yhä enemmän puoleensa hänen kiintymyksensä.

Tämä pyhä tuli syttyy hiljaisesta rukouksesta: "Huokaukseni olivat kuumat kuin liekki" (Ps. 39:4). Jos me siis haluamme palaa rakkaudesta Jumalaan, meidän on rakastettava rukousta, sillä rukous on se autuas tulipesä, josta tämä jumalallinen into syttyy.

*St. Alphonsus Liguori: The Holy Eucharist.
Edited and abridged by Msgr. Charles Dollen.
Alba House, New York, 1993.*

Tiesitkö?

Tiesitkö, että pyhä Alfonso Maria de'Liguori eli vuosina 1696-1787. Hän oli italialainen piispa, joka perusti redemptoristien sääntökunnan. Paavi Gregorius XIV kanonisoi hänet vuonna 1839. Aluksi Alfonso opiskeli lakimieheksi, mutta koki kuitenkin välttämättömäksi seurata hengellistä kutsumustaan. Hän liittyi oratoriaaneihin ja työskenteli nuorena pappina Napolin kodittomien ja syrjäytyneiden nuorten keskuudessa. Myöhemmin hän näki tarpeelliseksi uuden sääntökunnan perustamisen, ja niin redemptoristien sääntökunta lopulta syntyi vuonna 1732. Alfonso muistetaan erinomaisista saarnoistaan, kirjoistaan ja teksteistään, joissa hän kannustaa pyhän sakramentin ja Neitsyt Marian hartautteen. Hänet nimitettiin kirkonopettajaksi vuonna 1871.

Vem är lyckligast?

OHerre, Du sanningens Gud, finner Du behag i någon därför att han äger kunskap (världslig vetenskap) om detta? Ack, olycklig är den människa, vars vetande omfattar allt dylikt (världslig kunskap) men inte Dig. Men säll är den som lärt känna Dig, även om han är okunnig om allt detta (världslig kunskap). Men den som känner både Dig och detta (världslig kunskap) är inte sällare för sin vetenskapliga kunskaps skull, utan bara säll genom Dig, nämligen om han känner och lovprisar Dig såsom Gud och är Dig tacksam och inte förhåver sig i sina tankar.

Och det är dåraktigt att undra vem som är lyckligast: denne eller den som mäter himmelen, räknar stjärnorna och väger elementen men inte frågar efter Dig som inrättat allt med mått, tal och vikt.

*Källa: Augustinus Bekännelser (1971)
Bohusläningens AB, Uddevalla ss. 81 – 81*

Rukouksen apostolaatti

Rukoilkaamme...

Syyskuu

Että Jumalan sanan julistaminen uudistaisi ihmisten sydämet ja rohkaisisi heitä tekemään työtä aidon yhteiskunnallisen edistyneen hyväksi.

Että avaamalla sydämemme rakastamaan saisimme loppumaan sodat ja väkivaltaisuuDET, jotka jatkuvasti tekevät maailman julmaksi.

Lokakuu

Että katolisista yliopistoista tulisi yhä enemmän sellaisia paikkoja, joissa ihmiset evankeliumin valossa voisivat kokea uskon ja järjen yhteenkuuluvuuden.

Että maailman lähetyspäivä auttaisi kristittyjä ymmärtämään, että evankeliumin julistaminen on välttämätön palvelus, jota kirkko on kutsuttu tekemään ihmiskunnan hyväksi.

Böneapostolatet

Låt oss be...

September

Att fattigare länder får ledning och kraft av Guds ord i sin strävan efter sociala framsteg.

Att sann kristen kärlek gör slut på krig, konflikter och all smärtsam splittring.

Oktober

Att katolska universitet får stor betydelse genom att visa världen den harmoniska enhet som finns mellan tro och förnuft.

Att världsmissionsdagen hjälper alla att förstå vikten av att förkunna evangeliet om Jeesus Kristus för världens alla nationer.

Paavin viesti nuorille:

Mekin haluamme nähdä Jeesuksen

Maailman nuortenpäivät pidetään ensi vuonna Espanjassa.

”Juurtukaa häneen, rakentakaa elämänne hänen varaansa ja vahvistukaa uskossa” (Kol. 2:7)

Rakkaat ystävät! Ajattelen usein Sydneystä 2008 vietettyjä maailman nuortenpäiviä. Siellä saimme kokea suuren uskonjuhlan, jossa Jumalan Henki teki aktiivisesti työtään rakentaen kaikkialta maailmasta tulleiden osanottajien välille syvän yhteyden. Nuo nuortenpäivät, samoin kuin niitä edeltäneet, kantoiivat runsasta hedelmää monien nuorten elämässä ja koko kirkon elämässä. Nyt odotamme seuraavia nuortenpäiviä, jotka pidetään Madridissa elokuussa 2011. Vuonna 1989, monta kuukautta ennen Berliinin muurin historiallista murtumista, tämä nuorison pyhiinvaellus päättyi Santiago de Compostelaan Espanjaan. Nyt kun Eurooppa tarvitsisi kipeästi kristillisten juurtensa löytämistä, teemana kokoontumisellemme Madridissa on: ”Juurtukaa häneen, rakentakaa elämänne hänen varaansa ja vahvistukaa uskossa” (Kol. 2:7). Rohkaisen teitä osallistumaan tähän tapahtumaan, joka on tärkeä Euroopassa ja kaikkialla maailmassa toimivalle kirkolle. Haluaisin kaikkien nuorten -niiden, jotka jakavat kanssamme uskon Jeesukseen Kristukseen, mutta myös niiden jotka horjuvat uskossaan tai epäroivät, sekä niiden jotka eivät usko -saavan osallistua tähän tapahtumaan, joka voi olla ratkaiseva heidän elämälleen. Se on mahdollisuus saada kokea jotain Herrasta Jeesuksesta, joka nousi kuolleista ja elää yhä, ja hänen rakkautestaan meitä jokaista kohtaan.

1. Syvimpien toiveitten lähteellä

Jokaisessa historian vaiheessa, oma aikamme mukaanluettuna, monet nuoret kokevat syvän kaipauksen sellaiseen henkilökohtaiseen suhteeseen, jossa toteutuu totuus ja solidaarisuus. Monet janoavat aitoja ystävyssuhteita, haluavat kokea todellisen rakkauden, perustaa perheen joka pysyy yhdessä, saavuttaa henkilökohtaisen täyttymyksen ja todellisen turvallisuuden, jotka takaavat rauhallisen ja onnellisen tulevaisuuden. Ajatellessani omaa nuoruuttani ymmärrän, että pysyvyys ja turvallisuus eivät ole nuorten ajatuksissa tärkeimpiä asioita. Tosin on tärkeää saada työtä ja sen avulla lujaa maata jalkojen alle. Kuitenkin nuoruusvuodet ovat aikaa, jolloin haluamme saada elämästä irti kaiken mahdollisen. Kun ajattelen sitä aikaa, muistan ennen kaikkea ettemme halunneet asettua tavanomaiseen keskiluokan elämään. Me halusimme jotain suurta, jotakin uutta. Halusimme löytää itse elämän kaikessa suuruudessaan ja

kauneudessaan. Luonnollisesti tämä oli osa sitä aikakautta, jossa me olimme. Natsidiktatuurin ja sodan aikana me olimme kuin hallitsevan valtarakenteen saartamia. Siksi me halusimme murtautua vapautteen ja kokea inhimillisten mahdollisuuksien koko laajuuden. Luulen, että jossain määrin halu irtautua tavallisesta kuuluu jokaiselle sukupolvelle. Osa nuorena olemisesta on sen haluamista, mikä on tavallisen elämän ja työnteon ulkopuolella, jonkin todella paljon tärkeemmän haluamista. Onko se vain tyhjä unelma, joka haalistuu kun tulemme vanhemmiksi? Ei! Miehet ja naiset on luotu jotakin suurempaa varten, ääretöntä varten. Mikään muu ei riitä. Pyhä Augustinus oli oikeassa sanoessaan, että ”sydämemme on levoton, kunnes se löytää levon sinussa”. Kaipaus merkitykselliseen elämään on osoitus siitä, että Jumala loi meidät ja että meissä on hänen kättensä jälki. Jumala on itse elämä, ja siksi jokainen luotu kurkottautuu kohti elämää. Koska ihmiset on luotu Jumalan kuvaksi, me kurkottaudumme aivan ainutlaatuisella ja erityisellä tavalla. Me kurkottaudumme rakkautta, iloa ja rauhaa kohti. Me ymmärrämme, kuinka absurdiä on ajatella, että voisimme todella elää siirtämällä Jumalan pois kuvasta! Jumala on elämän lähde. Jumalan siirtäminen syrjään erottaisi meidät tästä lähteestä ja väistämättä riistäisi meiltä täyttymyksen ja ilon, sillä ”unohtaessaan Jumalan luotu olento itse joutuu pimeyteen” (Vatikaanin II kirkolliskokous, Kirkko nyky maailmassa). Joissakin osissa maailmaa, erityisesti länsimaissa, nykypäivän kulttuurilla on taipumus sulkea Jumala kaiken ulkopuolelle ja pitää uskoa puhtaasti yksityisasiana, jolla ei ole merkitystä yhteiskunnan elämässä. Vaikka yhteiskuntaa tukeva arvomaailma tulee evankeliumista - kuten ihmispersoonan arvokkuus, solidaarisuus, työn ja perheen arvo, - me näemme tietynlaisen ”Jumalan pimentymisen” olevan tosiasia, eräänlainen muistimenetyks, joka vaikei se ole täydellistä kristinuskon hylkäämistä, se siitä huolimatta on uskon aarteen kieltämistä, joka voi johtaa meidät syvimmän identiteettimme menettämiseen.

Tästä syystä rohkaisen teitä, rakkaat ystävät, lujittamaan uskoanne Jumalaan, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isään. Te olette yhteiskunnan ja kirkon tulevaisuus! Kuten apostoli Paavali kirjoitti Kolossaln kristityille, on tärkeää, että heillä on juuret ja luja perusta! Tämä on erityisen tärkeää nykyään. Monilla ihmisillä ei ole kestäviä yhteyksiä, joiden varaan rakentaa elämänsä, ja niin he päätyvät syvään turvattomuuteen. On kasvamassa sellainen kaiken suhteellistamisen ajattelutapa, joka pitää kaikkia asioita yhtä tärkeinä ja jonka mielestä ei ole olemassa totuutta ja ehdotonta viitekehystä. Mutta tällai-

nen ajattelu ei johda todelliseen vapautteen vaan pikemminkin epävakautteen, hämmennykseen ja sokeaan sopeutumiseen ajan trendeihin. Nuorisona teillä on oikeus saada edeltäneiltä sukupolvilta luja perusta avuksenne, kun teette valintoja siitä, minkä varaan rakennatte elämäne: niin kuin pieni taimi tarvitsee kunnollisen tuen, kunnes se on juurtunut syvään ja siitä tulee vahva puu, joka pystyy tuottamaan hedelmää.

2. Juurtukaa ja rakentakaa elämänne Kristuksen varaan

Tähdentääkseni uskon tärkeyttä uskovien elämässä haluan pohtia teidän kanssanne näitä kolmea pyhän Paavalin käyttämää sanaa, kun hän sanoo: ”Juurtukaa Jeesukseen Kristukseen ja rakentakaa elämänne hänen varaansa ja vahvistukaa uskossa” (Kol. 2:7). Erotamme tässä kolme kuvaa: juurtuminen tuo mieleen puun ja juuret, jotka ruokkivat sitä; rakentuminen viittaa talon rakentamiseen ja vahvistuminen tarkoittaa ruumiillista tai moraalista kasvua. Nämä kuvat ovat hyvin puhuttelevia. Ennen kuin kommentoin niitä, haluan kertoa, että kielipöytä kaikki kolme verbiä ovat passiivissa. Se tarkoittaa, että Kristus itse on tekijä, hän tekee aloitteen istuttaa, rakentaa ja vahvistaa uskovia.

Ensimmäinen kuva on kuva puusta, joka on tukevasti juurtunut ja jonka juuret pitävät sen pystyssä ja antavat sille ravintoa. Jos sillä ei olisi juuria, tuulet lennättäisivät sen mukanaan ja se kuolisi. Mitkä ovat meidän juuremme? Tietenkin vanhempamme, perheemme ja oman maamme kulttuuri ovat tärkeitä elementtejä oman persoonallisuutemme rakentumisessa. Mutta Raamattu paljastaa vielä yhden elementin. Profeetta Jeremias kirjoittaa: ”Siunattu on se mies, joka luottaa Herraan ja panee turvansa häneen! Hän on kuin puron partaalle istutettu puu, joka kurottaa juurensa veteen. Ei se pelkää helteen tuloa, sen lehdet pysyvät aina vihreinä. Vaikka tulee kuiva vuosi, ei sillä ole mitään hätää, silloinkin se kantaa hedelmää.” Profeetalle juurtuminen tarkoittaa turvautumista Jumalaan. Häneltä me saamme elämämme. Ilman häntä me emme todella elä. ”Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan” (1. Joh. 17:7-8). Jeesus itse sanoo, että hän on meidän elämämme (Joh. 14:6). Sen vuoksi kristillinen usko ei ole vain uskoa siihen, että jotkin asiat ovat totta, vaan se on ennen kaikkea henkilökohtainen suhde Jeesukseen Kristukseen. Se on Jumalan Pojan kohtaamista, joka antaa uuden voiman koko olemassaolollemme. Kun pääsemme henkilökohtaiseen suhteeseen Kristuksen kanssa, hän paljastaa meille koko identiteettimme ja hänen ystävyysessään elämämme kasvaa

kohti täydellistä täyttymistään. Kun olemme nuoria, tulee hetki, jolloin jokainen kysyy: Mikä tarkoitus minun elämälläni on? Minkä hyväksi ja mihin suuntaan minun on ohjattava sitä? Se on hyvin tärkeä hetki, ja kysymys voi huolestuttaa meitä kauan aikaa. Me alamme pohtia, mihin työhön meidän pitäisi ryhtyä, millaisia ihmissuhteita solmia, millaisia ystävyssuhteita vaalia... Tässä asiassa muistelen jälleen kerran omaa nuoruuttani. Olin melko varhain tietoinen siitä, että Herra tahtoi minusta pappia. Sitten myöhemmin, sodan jälkeen, kun olin seminaarissa ja yliopistossa valmistumassa tähän päämäärään, minun oli uudestaan saatava varmuus siitä. Minun oli kysyttävä itseltäni: Onko tämä todella se tie, jota minut on tarkoitettu kulkemaan? Onko tämä todella Jumalan tahto minun kohdallani? Kykenkö pysymään uskollisena hänelle ja täysin palvelemaan häntä? Tällainen päätös vaatii tietynlaisen kamppailun, eikä toisin voisi ollakaan. Mutta sitten tuli varmuus: Tämä on oikea ratkaisu! Kyllä, Herra haluaa minut ja hän antaa minulle voimaa. Jos kuuntelen häntä ja kuljen hänen seurassaan, minusta tulee todella oma itseni. Omien halujeni täyttyminen ei ole tärkeää, tärkeää on hänen tahtonsa toteutuminen. Tällä tavalla elämästä tulee aitoa.

Niin kuin puun juuret pitävät sen lujasti kiinni maassa, niin rakennuksen perustukset antavat talolle pysyvyyden, joka kestää kauan. Uskon kautta meidän elämämme on rakennettu Kristuksen varaan (vrt. Kol. 2:7), niin kuin talo on rakennettu perustuksiansa varaan. Pyhä historia kertoo monia esimerkkejä pyhistä, jotka rakensivat elämänsä Jumalan sanan varaan. Ensimmäinen on Abraham, isämme uskossa, joka totteli Jumalaa, kun Jumala pyysi häntä jättämään esi-isiensä maan ja lähtemään kohti tuntematonta maata. ”Abraham uskoi Jumalan lupaukseen, ja Jumala katsoi hänet vanhurskaaksi, ja hän sai nimen Jumalan ystävä” (Jaak. 2:23). Rakentuminen Jeesuksen Kristuksen varaan tarkoittaa myönteistä vastausta Jumalan kutsuun, luottamusta häneen ja hänen sanansa panemista käytäntöön. Jeesus itse nuhteli opetuslapsiaan: ”Miksi te sanotte minulle: 'Herra, Herra', mutta ette tee mitä minä sanon?” (Luuk. 6:46). Hän jatkoi käyttäen kuvaa talon rakentamisesta: ”Minä kerron teille, millainen on se, joka tulee minun luokseni, kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan. Hän on kuin mies, joka taloa rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle. Kun sitten vedet tulivat ja syöksivät taloa vasten, ne eivät saaneet sitä horjumaan, koska se oli hyvin rakennettu. Se taas, joka kuulee mutta ei tee, on kuin mies, joka rakensi talon maan pinnalle ilman perustusta. Kun tulvavedet syöksivät taloa vasten, se sortui heti maan tasalle” (Luuk. 6:47-48).

Rakkaat ystävät, rakentakaan oma talonne kalliolle, niin kuin se mies, joka ”kaivoi syvään”. Yrittäkää joka päivä noudattaa Kristuksen sanoja. Kuunnel-

kaa häntä niin kuin todellista ystävää, jonka kanssa jaatte elämänne matkan. Kun hän on teidän vierellänne, te löydätte rohkeutta ja toivoa kohdata vaikeudet ja ongelmat, ja jopa selvität pettymyksistä ja vastoinkäymisistä. Teille tarjotaan jatkuvasti helpompia ratkaisuja, mutta te itse tiedätte, että ne ovat äärettömän petollisia eivätkä tuo teille rauhaa ja iloa. Vain Jumalan sana näyttää meille oikean tien ja vain usko, jonka olemme vastaanottaneet, antaa tiellemme valoa. Hyväksykää kiitollisesti tämä hengellinen lahja, jonka olette saaneet perheeltänne, pyrkikää vastaamaan vastuullisesti Jumalan kutsuun ja kasvamaan uskossanne. Älkää uskonto niitä, jotka sanovat, että ette tarvitse muita elämänne rakentamisessa! Etsikää tukea teille rakkaiden ihmisten uskosta, kirkon uskosta, ja kiittäkää Herraa siitä, että olette saaneet sen ja tehneet sen omaksenne!

3. Vahvistukaa uskossa

Teidät on juurrutettu ja kasvatettu Jeesukseen Kristukseen, ja vahvistettu uskossa (vrt. Kol.2:7). Pyhä Paavali kirjoitti kirjeen, josta nämä sanat on otettu, vastatakseen Kolossan kaupungin kristittyjen erityiseen tarpeeseen. Yhteisöä uhkasi tietty kulttuurisuuntaus, joka käänsi uskovia pois evankeliumista. Oma kulttuurimme, rakkaat nuoret, ei eroa muinaisten kolossalaisten tilanteesta. On olemassa todella vahva maallistumisen virtaus, jonka tarkoituksena on työntää Jumala sivuun ihmisten ja yhteiskunnan elämästä, ehdottamalla ja yrittämällä luoda ”paratiisia” ilman häntä. Kuitenkin kokemus sanoo meille, että maailmasta ilman Jumalaa tulee ”helvetti”: täynnä itsekkyyttä, hajonneita perheitä, vihaa ihmisten ja kansojen välillä, suurta rakkauden, ilon ja toivon puutetta. Toisaalta siellä, missä ihmiset ja kansat hyväksyvät Jumalan läsnäolon ja palvovat häntä totuudessa ja kuuntelevat hänen ääntään, rakennetaan rakkauden kulttuuria, jossa kunnioitetaan kaikkien ihmisten arvokkuutta, ja keskinäinen yhteys kaikkine siunauksineen kasvaa. Kuitenkin jotkut kristityt antavat maallistumisen vietellä itsensä, tai heitä vetävät puoleensa sellaiset uskonnolliset virtaukset, jotka vievät pois uskosta Jeesukseen Kristukseen. On myös muita, jotka vaikka eivät myönnä näihin houkutuksiin, yksinkertaisesti antavat uskonsa väljähtyä, millä on välttämättä kielteisiä vaikutuksia heidän moraaliinsa.

Niille kristityille, jotka olivat saaneet evankeliumille vieraita vaikutteita, apostoli Paavali puhui Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen voimasta. Tämä salaisuus on meidän elämämme perusta ja kristillisen uskon keskus. Kaikki filosofiat, jotka halveksivat sitä ja pitävät sitä ”hulluutena” (1. Kor. 1:23), paljastavat kunnioituksen puutteensa ihmissydämen suurista ja syvistä kysymyksistä kohtaan.

Apostoli Pietarin seuraajana minäkin haluan vahvistaa teidän uskoanne (vrt. Luuk. 22:32). Me uskomme lujasti, että Jeesus Kristus uhraisi itsensä ristillä antaakseen meille rakkautensa. Kärsimyksessään hän kantoi meidän kärsimyksemme, otti päälleen meidän syntimme, hankki meille anteeksannon ja sovitti meidät Jumalan, Isän, kanssa avaten meille tien iankaikki-

seen elämään. Niin meidät vapautettiin siitä, mikä eniten painaa elämäämme: synnin orjuudesta. Me voimme rakastaa kaikkia, jopa vihamiehiamme, ja me voimme jakaa tämän rakkauden köyhimpien veljiemme ja sisartemme kanssa ja kaikkien vaikeuksissa olevien kanssa.

Rakkaat ystävät, risti usein pelottaa meitä, koska se näyttää elämän kieltämiseltä. Tosiasiassa juuri päinvastainen on totta! Risti on Jumalan ”kyllä” ihmiskunnalle, korkein ilmaus hänen rakkaudestaan ja lähde, josta virtaa ikuinen elämä. Todellakin, Jeesuksen ristillä lävistetystä sydäimestä virtaa jumalallinen elämä, joka on aina avoin niille, jotka nostavat katseensa kohti Ristinnaulittua. Minä voin vain kannustaa teitä ottamaan halukkaasti vastaan Jeesuksen ristin, Jumalan rakkauden merkin, uuden elämän lähteen. Ilman kuolleista nousseen Jeesuksen Kristuksen ristiä ei ole pelastusta! Vain hän voi pelastaa maailman pahan vallasta ja saada kasvamaan oikeudenmukaisuuden, rauhan ja rakkauden valtakunnan, jota me kaikki tavoittelemme.

4. Uskokaa Jeesukseen Kristukseen, vaikka ette ole nähneet häntä

Evankeliumissa on kertomus apostoli Tuomaan uskosta, kun hän otti vastaan ristin ja Kristuksen ylösnousemuksen salaisuuden. Tuomas oli yksi kahdestatoista apostolista. Hän seurasi Jeesusta ja näki omin silmin hänen parantavan sairaita ja tekevän ihmetekoja. Hän kuunteli Jeesuksen sanoja ja kauhistui hänen kuolemaansa. Sinä pääsiäispäivän iltana, jolloin Jeesus ilmestyi opetuslapsilleen, Tuomas ei ollut paikalla. Kun hänelle kerrottiin, että Jeesus elää ja oli näyttäytynyt heille, Tuomas sanoi: ”Jos en itse näe naulanjälkiä hänen käsissään ja pistä sormeani niihin ja jos en pistä kättäni hänen kylkeensä, minä en usko” (Joh. 20:25).

Me haluamme nähdä Jeesuksen, puhua hänen kanssaan ja tuntea hänen läsnäolonsa vieläkin vahvemmin. Monille nykyajan ihmisille on tullut vaikeaksi lähestyä Jeesusta. Liikkeellä on niin monia käsityksiä Jeesuksesta, jotka väittäessään olevansa tieteellisiä samalla vähentävät hänen suuruuttaan ja hänen persoonansa ainutlaatuisuutta. Sen tähden minä tutkittuani ja pohdittuani monia vuosia päätin kertoa jotakin omasta henkilökohtaisesta kohtaamisestani Jeesuksen kanssa, kirjoittamalla kirjan. Se on tapa auttaa muita näkemään, kuulemaan ja koskettamaan Herraa, jossa Jumala tuli meidän luoksemme, jotta me tuntisimme hänet. Jeesus itse ilmestyessään opetuslapsilleen uudestaan viikkoa myöhemmin sanoi Tuomaalle: ”Ojenna sormesi: tässä ovat käteni. Ojenna kätesi ja pistä se kylkeeni. Älä ole epäuskoinen, vaan usko” (Joh. 20:27). Meilläkin voi olla todellinen kontakti Jeesukseen ja me voimme aivan kuin panna kätemme hänen kärsimyksensä jälkiin, hänen rakkautensa merkkeihin. Sakramenteissa hän tulee erityisen lähelle meitä ja antaa meille itsensä. Rakkaat nuoret, oppikaa ”näkemään” ja ”kohtaamaan” Jeesus eukaristiassa, jossa hän on läsnä ja lähellä meitä, ja tulee jopa ruoaksi matkallemme. Parannuksen sakramentissa Herra osoittaa armonsa ja antaa meille aina anteeksi.

Tunnistakaa Jeesus köyhissä, sairaisissa ja vaikeuksissa olevissa ja apua tarvitsevilla veljissämme ja sisarissamme ja palvelkaa häntä heissä.

Ryhtykää henkilökohtaiseen vuoropuheluun Jeesuksen Kristuksen kanssa ja ylläpitäkää sitä uskossa. Tutustukaa häneen yhä paremmin lukemalla evankeliumeja ja Katolisen kirkon katekismusta. Puhukaa hänen kanssaan rukouksessa ja luottakaa häneen. Hän ei koskaan petä luottamustanne! ”Usko on ihmisen henkilökohtaista liittymistä Jumalaan ja samalla erottamattomasti vapaaehtoista myöntymistä koko Jumalan ilmoittamaan totuuteen” (KKK, 150) Näin te saavutatte kypsän ja lujan uskon, joka ei perustu pelkkään uskonnolliseen tunteeseen tai hataraan muistikuvaan lapsena saamastanne uskononopetuksesta. Te tulette tuntemaan Jumalan ja elämään aidossa yhteydessä häneen niin kuin apostoli Tuomas, joka näytti uskonsa Jeesukseen sanomalla: ”Minun Herrani ja Jumalani!”

5. Todistajiksi kirkon uskon avulla

Jeesus sanoi Tuomaalle: ”Sinä uskot, koska sait nähdä minut. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe” (Joh. 20:29). Hän ajatteli tietä, jota kirkko tulisi kulkemaan ja joka perustui silminnäköiden, apostolien, todistukselle. Siten me ymmärrämme, että meidän oma uskomme, joka syntyy vuoropuhelussa hänen kanssaan, on sidottu kirkon uskoon. Me emme usko toisistamme irti olevina yksilöinä, vaan kasteen kautta me kuulumme suureen perheeseen; kirkon tunnustama usko vahvistaa henkilökohtaista uskoamme. Uskontunnustus, jonka me tunnustamme sunnuntain messussa, suojelee meitä vaaralta uskoa muuhun jumalaan kuin häneen, jonka Jeesus ilmoitti: ”Jokainen uskova on näin yksi osa uskovien suuressa ketjussa. En voi uskoa, ellei muiden usko kannan minua, ja minä puolestani kannan uskollani toisten uskoa” (KKK, 166). Kiittäkäämme aina Jumalaa kirkon lahjasta, sillä kirkko auttaa meitä edistymään turvallisesti uskossa, joka antaa todellisen elämän (vrt. Joh. 20:31).

Kirkon historiassa pyhät ja marttyyrit ovat aina saaneet voimaa Kristuksen kunniaakkaasta rististä ollakseen uskollisia Jumalalle aina oman elämänsä uhraamiseen asti. He ovat saaneet uskosta voimaa voittaa heikkoutensa ja kaikki vastoinkäymiset. Niinpä apostoli Johannes sanoo: ”Kuka sitten voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?” Uskon avulla saatu voitto on rakkauden voitto. On ollut ja yhä on monia kristittyjä, jotka ovat eläviä todistajia siitä uskon voimasta, joka tulee ilmi rakkauudessa. He ovat olleet rauhantekijöitä, oikeudenmukaisuuden edistäjiä ja inhimillisemmän maailman puolesta toimijoita, sellaisen maailman, joka on Jumalan suunnitelman mukainen. Pätevästi ja ammattimaisesti he ovat omistautuneet yhteiskuntaelämän eri alueille ja osallistaneet edistäneet kaikkien hyvinvointia. Uskosta syntyvä rakkaus ohjasi heidät antamaan konkreettisen todistuksen teoillaan ja sanoillaan. Kristus ei ole ainoastaan meille tarkoitettu aarre, hän on kallisarvoisin aarteemme, joka on tarkoitettu jaettavaksi muiden kanssa. Olkaa kristillisen toivon todistajia kaik-

kialla maailmassa tänä globalisaation aikana. Kuinka monet ihmiset kaipaavatkaan tätä toivoa! Seistessään ystävänsä Lasaruksen haudalla, joka oli kuollut neljä päivää aikaisemmin, ja aikoessaan herättää hänet kuolleista takaisin elämään Jeesus sanoi Lasaruksen sisarelle, Martalle: ”Jos uskot, saat nähdä Jumalan kirkkauden” (vrt. Joh. 11:40). Samalla tavalla, jos te usotte ja pystytte elämään todeksi uskoanne ja todistamaan siitä päivittäin, te voitte auttaa muita kaltaisisanne nuoria löytämään elämän tarkoituksen ja elämän ilon, joka syntyy Kristuksen kohtaamisesta.

6. Matkalla Maailman nuortenpäiville Madridiin

Rakkaat ystävät, kutsun teidät vielä kerran Maailman nuortenpäiville Madridiin. Odotan iloiten jokaista teistä. Jeesus Kristus tahtoo kirkkonsa välityksellä vahvistaa teidän uskoanne. Päätös uskoa Jeesukseen Kristukseen ja seurata häntä ei ole helppo päätös. Sitä estävät meidän henkilökohtaiset epäonnistumisemme ja ne monet äännet, jotka ohjaavat meitä helpommille teille. Älkää menettäkö toivoanne! Pyytäkää kristillisen yhteisön tukea, kirkon tukea! Valmistautukaa Madridin kokoukseen piispojenne, pappienne, hiippakuntienne nuorisohjaajien, seurakuntienne, yhdistysten ja liikkeiden kanssa koko tämän vuoden ajan. Nuortenpäivien laatu riippuu ennen kaikkea omasta hengellisestä valmistautumisestamme, rukouksestamme, yhteisestä Jumalan sanan kuuntelemisestamme ja tuestamme toinen toisillemme.

Rakkaat nuoret, kirkko on riippuvainen teistä. Se tarvitsee teidän elävää uskoanne, luovaa rakkauttanne ja vahvaa toivoanne. Teidän läsnäolonne uudistaa, nuorentaa ja antaa uutta intoa kirkolle. Sen vuoksi Maailman nuortenpäivät ovat siunaus ei vain teille, vaan koko Jumalan kansalle. Espanjan kirkko valmistautuu aktiivisesti vastaanottamaan teidät ja jakamaan tämän iloisen uskon kokemuksen teidän kanssanne. Kiitän hiippakuntia, seurakuntia, pyhäkkoja, sääntökuntien yhteisöjä, kirkollisia yhdistyksiä ja liikkeitä, ja kaikkia jotka parhaillaan tekevät kovasti työtä nuortenpäiviä varten. Herra ei jätä antamatta heille siunaustaan. Auttakoon Neitsyt Maria teitä valmistelutyössänne. Enkelin ilmoituksen saadessaan hän vastaanotti uskoen Jumalan sanan. Uskon kautta hän suostui siihen, mitä Jumala toteutti hänessä. Vastaamalla ”tapahtukoon minulle niin kuin sanoit”, hän sai suunnattoman armon lahjan, jonka avulla hän antoi itsensä kokonaan Jumalalle. Auttakoon hän teistä jokaista, niin että tulevilla Maailman nuortenpäivillä voisitte kasvaa uskossa ja rakkauudessa. Olkaa varmat isällisistä rukouksistani teidän puolestanne. Annan teille koko sydämeistäni siunaukseni.

Vatikaanissa, elokuun 6. päivänä 2010, Herran kirkastumisen juhlapäivänä

paavi Benedictus XVI

HELSINKI

PYHÄN HENRIKIN KATEDRAALISEURAKUNTA

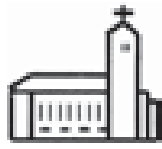
Pyhän Henrikin aukio 1 A, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina (1. ja 3. su engl; 2. su ranska; 4. su esp; 5. su engl), 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja ja perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe messu 18.00, ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

18.9. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
19.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
20.9. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
21.9. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu
23.9. to 18.00 lectio divina
25.9. la 10.00-14.00 uskonnonopetus ensikommuniota varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
26.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu venäjäksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
28.9. ti 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
29.9. ke 16.30 Pyhän Henrikin yhdistyksen kokous
1.10. pe 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
2.10. la 10.30 vahvistuksen sakramentin harjoitus ja rippi, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
3.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu ja vahvistuksen sakramentti, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
4.10. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
5.10. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu, 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
7.10. to 18.00 Caritas-ilta
8.10. pe 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
9.10. la 9.30 uskonnonopetus ranskaksi, 11.00 messu ranskaksi, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
10.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 10.30-13.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
12.10. ti 19.00 neokatek. yhteisön katekeesi aikuisille
15.10.-16.10 pe-la hiippakunnan pastoraalineaustovosto Stella Mariksessä
16.10. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
17.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 11.30-15.15 uskonnonopetus ruotsiksi ensikommuniota varten /förstakommunionsundervisning på svenska, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu

DIASPORA

Porvoo (ort. kirkko, Tattarinalmi): 19.9., 17.10., 21.11. su 16.00
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenläntheentie 48): 26.9., 24.10. su 16.00

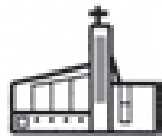
PYHÄN MARIAN SEURAKUNTA

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu suomeksi, su 10.00 päämessu suomeksi, su 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. ja 4. su lastenmessu, 3. su vietnami, 5. su saksa), su 16.00 messu (2. su espanjaksi, 3. su puola), su 18.00 messu englanniksi. Ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu, la 9.30 aamumessu. Ti 17.30 ruusukkorukous, to ja pe adoraatio 18.30-19.00. Rippitilaisuus ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Confessions Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia avoinna ti-pe 9-12 ja 13-16. Parish office open: Tues.-Fri. 9-12 and 13-16.

18.9. la 9.30 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
19.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
25.9. la 9.30 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
26.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.10. la 9.30 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
3.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi tai suomeksi/Mässa på svenska eller finska, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
5.10. ti 18.30 seurakuntaneuvoston kokous
9.10. la 9.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.00-14.00 lauantaikurssi/Lördagskursen Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
10.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
16.10. la 9.30 messu suomeksi, 11.00-13.00 harjoitus ja rippi vahvistettaville nuorille, 18.00 iltamessu suomeksi
17.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti, 11.30 perhemessu, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

TURKU

PYHÄN BIRGITAN JA AUTUAAN HEMMINGIN SEURAKUNTA

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi/Mass in English or Latin. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

18.9. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
19.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
21.9. ti 19.00 informaatiokurssi
25.9. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
26.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.30 piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
1.10. pe 18.00 messu Porissa

2.10. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
3.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu vietnamiksi, 18.30 messu latinaksi
5.10. ti 19.00 miestenpiiri
9.10. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.15 maalauskerho, 17.00 messu Naantalissa
10.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, seurakunnamme nimikkojuhla, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
12.10. ti 19.00 teologinen opintopiiri

DIASPORA

Ahvenanmaa: 25.9. la 10.00
Eurajoki: 26.9., 10.10. su 17.00
Naantali: 9.10. la 17.00
Pori: 1.10. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

PYHÄN OLAVIN SEURAKUNTA

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

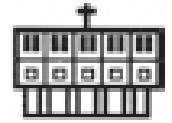
Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English. Ma 18.00 messu ja 18.30 adoraatio (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6), ti 7.00 messu, ke 18.00 messu ja 18.30 adoraatio, to 7.00 messu, pe 7.00 messu ja 18.00 adoraatio, la 9.00 messu. Rippitilaisuus ke ja su puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan. Confessions on Wednesdays and Sundays 30 mins before Mass and on request.

18.9. la 9.00 katekeesi
19.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
21.9. ti pyhä Matteus: 18.00 messu
25.9. la 9.45 katekeesi Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 15.00 messu Mikkelissä
26.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa
29.9. ke pyhät arkkiengelit Mikael, Gabriel ja Rafael: 18.00 messu
3.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
7.10. to pyhä Birgitta: 18.00 messu
8.10. pe 18.00 messu Kiteellä
9.10. la 9.45 katekeesi Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
10.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.30 messu Kajaaniassa

DIASPORA

Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 9.10. la 11.00 (katekeesi 9.45)
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 10.10. su 18.30
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 8.10. pe 18.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 26.9. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 25.9. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 25.9. la 11.00 (katekeesi 9.45)
Varkaus (ort. kirkko, Taipaleentie 26): 9.10. la 15.00

TAMPERE

PYHÄN RISTIN SEURAKUNTA

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

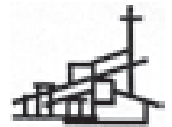
Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu englanniksi/Mass in English. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

19.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
26.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.10. la 10.00 katekeesi, 14.00 perhemessu
3.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
9.10. la 11.00 harjoitus ja rippi vahvistettaville nuorille
10.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 piispanmessu (vahvistuksen sakramentti), 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA

Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): Ei messua tänä aikana.
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): Ei messua tänä aikana, (Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 26.9. su 18.00
Kurikka (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): Ei messua tänä aikana.
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): Ei messua tänä aikana.
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 2.10. la 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 26.9. su 12.00
Seinäjäki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): Ei messua tänä aikana.
Vaasa (ort. kirkon srksali, Koulukatu 45): 2.10. la 16.00

KOUVOLA

PYHÄN URSULAN SEURAKUNTA

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

14.9. ti pyhän ristin ylentäminen: 18.00 messu
16.9. to 18.00 messu
19.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 18.00 messu
23.9. to 18.00 messu
26.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 18.00 messu
30.9. to 18.00 messu
1.10. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
3.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 11.00 messu
7.10. to 18.00 messu ja ruusukkorukous
8.10. pe 18.00 messu
9.10. la 13.00 perhemessu
10.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 11.00 messu
14.10. to 18.00 messu
17.10 kirkkovuoden 29. sunnuntai: 18.00 messu

21.10. to 18.00 iltamessu
24.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 18.00 messu
28.10. to 18.00 messu
31.10. su kirkkovuoden 31. sunnuntai: 11.00 messu

DIASPORA

Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12):
26.9., 24.10. su 11.00
Kotka (Hovisaaren ev.lut. srk-talo, Ruununmaankatu 3): 10.10. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 2.10. la 16.00
Lappeenranta (ort. kirkko): 19.9., 17.10. su 12.00

USKONNONOPETUS

Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 2.10. la 14-16 (messu 16.00)
Kouvola (seurakuntasali): 11.9., 9.10. la 11-13 (messu 13.00)

SYSTALKOOT PYHÄN URSULAN KIRKOSSA 23.10. klo 12

Mukaan tarpeelliset työvälineet ja evästä grillijuhlaa varten. Tervetuloa!

OULU

NASARETIN PYHÄN PERHEEN SEURAKUNTA

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Sähköposti perhe@catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi. Tilinumero: Sampo 800014-70235384

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Pe 17.00 ristintiehartaus ja messu. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

19.9. su kirkkovuoden 25. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
26.9. su kirkkovuoden 26. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
2.10. la 11.00 messu, diakoni Marco Pasinatton papiksi vihkiminen
3.10. su kirkkovuoden 27. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
10.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
17.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: No Mass in English!, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
24.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
31.10. su kirkkovuoden 31. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu
7.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
14.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

DIASPORA

Kemi (Lehtokatu 31): 19.9., 17.10. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 3.10., 7.11. su 17.00
Raaha (Brahenskatu 2): 26.9., 24.10. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 10.10., 14.11. su 17.30

TOIMISTOT

KATEKEETTINEN KESKUS

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Fax 09-5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi.

KATOLINEN TIEDOTUSKESKUS

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net. Avoinna arkisin 10-16.

KESKUKSET

STELLA MARIS

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

24.-26.9. Hiljaisuuden retriitti. Järj. Leppävaaran seurakunta. Past. Terhi Muilu-Teinonen.

Stella Marisissa viettettävistä messuista voi tiedustella 019-33335793.

Varaukset retrettejä, kokouksia ym. varten kannattaa tehdä mahdollisimman ajoissa, parhaassa tapauksessa isommille ryhmille vuosi aikaisemmin, sillä erityisesti keskuksen viikonloput ovat hyvin kysytyjä. Yksittäismajoitukset lyhyemmällä varausajalla. Kannattaa tiedustella tilannetta joka tapauksessa. Myös talkoolaiset ovat aina tervetulleita! Ylläpito työn palkkana. Erityisesti nyt syystöihin odotetaan voimavaroja.

STUDIUM CATHOLICUM

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 10-16 ja keskiviikkoisin klo 10-18. Lisätietoja luennoista ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

SUOMEN CARITAS

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

TAPAHTUMIA

ACADEMICUM CATHOLICUM

Ohjelma syyskaudella 2010
Verksamhetsplan för hösten 2010

Kokoukset pidetään Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3 bA. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille./Vi samlas på Studium Catholicum, Riddaregatan 3bA. Mötena är öppna för alla. HUOM! KOKOUKSET ALKAVAT KLO 18.00/OBS! MÖTENA BÖRJAR KL. 18.00

Torstaina 19.9. klo 18.00 professori Ismo Dunderberg Helsingin yliopistosta puhuu kristinuskon varhaisimmista vaiheista ensimmäisillä vuosidoilla. Prof. Dunderberg on ollut kääntämässä Nag Hammadin kirjakääröjä, jotka sisältävät gnostilaisia ja muita varhaiskristillisiä tekstejä, ja on erikoistunut toisen ja kolmannen vuosisadan kristillisyyteen.

BIRGITTALAISSÄÄNTÖKUNNAN MAALLIKKO-OBLAATIT

Oblaattien Tallinnan-luostarimatka syyskuun I. viikonloppuna: kysy lisää!

GREGORIUS-YHDISTYS Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Nikodemus Heikman. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

JEESUKSEN PYHÄN SYDÄMEN MAALLIKOT (SCJ)

Moderaattori Wieslaw Swiech SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-5792426.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Harjuviita 18 A 28, 02110 Espoo, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.

Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.

Turku: Yhdyshenkilö Hilka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilka.bernard@hotmail.com

KIRJALLISUUSPIIRI

kokoontuu jälleen Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. kerros, klo 18.00 seuraavina päivinä seuraavien kirjojen ääreen:

11.10. Enrique Moriel: Ajattoman kaupungin varjot
8.11. Marc Chagall: Elämäni
7.12. Gao Xingjiang: Sielun vuori. HUOM! PÄIVÄ!

Tervetuloa kaikki lukuhaluiset!

RAKKAUDEN LÄHETYSSISARET

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Holy Mass in English on Monday at 9:00 AM. Adoration on Monday at 17:30

SEKALAISTA

SENIORIT

Syksyn ensimmäinen seniorien messu tiistaina 21. syyskuuta klo 14.00 Pyhän Henrikin katedraalissa. Sen jälkeen kokoontuminen seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.* Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

cschelsinki.wordpress.com

autumn 2010

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass in Latin and English

At St. Henry's Cathedral (Pyhän Henrikin aukio 1, corner of Puistokatu and Tehtaankatu) on the following Tuesday evenings at 18.00:

21 september
5 october
19 october
2 november
16 november
30 november
14 december (pikkujoulu)

All students and young adults and others interested in the Catholic Faith, welcome! Afterwards, a nice get-together. Many other activities as well. Confession during Rosary.

President: Mr. Marko Pitkäniemi
marko.pitkaniemi@catholic.fi, gsm +358 46 6175314

Chaplain: Rev. Manuel Prado
manuel.prado@catholic.fi, tel. +358 9 611643

Confession during Rosary

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen (2010/11) ajalle 8.10.-7.11. on toimitettava viimeistään 24.9.2010 mieluiten sähköpostitse osoitteeseen info@catholic.fi. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Karjalassa oli myös katolista elämää

Niilo Mohell tutkiskeli alkuvuodesta järjestetyssä Karjalan Liiton juhluvuoden seminaarissa ”Kirkot ja hengellinen elämä” katolisen kirkon läsnäoloa Karjalassa. Seuraavassa hänen puheenvuoronsa.

Arvoisat heimoveljet ja sisaret

Tunnen itseni muukalaiseksi omieni parissa. Miksi näin? Olenhan karjalaisista juurista minäkin ainakin kolmannessa polvessa. Isoisäni, tukkukauppias Samuel Reinhold oli viipurilainen (synt. 1858 Pielisen rannalla, kuoli 1929 Viipurissa). Hän muutti vuoden 1900 vaiheilla Viipuriin. Isoisäni on haudattu Viipurin Sorvalin hautausmaalle. Jokainen viipurilainen tietää, miten sille hautausmaalle kävi neuvosto-aikana. Samoin isäni oli viipurilainen (synt. 1896 Joensuu). Mistä sitten kiikastaa? Kävin viime syksyn kirjamesseilla ja tietysti Karjalan Liiton osastolla, jossa käteeni työnnettiin tämän juhluvuoden seminaarisarjan ohjelma. Jo ensimmäinen seminaari eli tämä tilaisuus hämmästytti ohjelmaltaan – meitä katolisia karjalaisia ei ollut huomioitu. Siitä tuo alussa mainitsemani tunne. Asia kuitenkin järjestyi tällä puheenvuorolla.

Kävin läpi kotikirjastomme Karjala-aineiston. Puhun siis pääasiassa tämän kirjallisuuden esiintuomista tosiasioista, mutta käsittelen osin uuttakin kirjallisuutta sekä katolisen kirkon elämää silloin seminaarin teeman valossa.

1. Katolisen kirkon toinen tuleminen Suomeen alkoi Karjalan Kannakselta, Viipurista. Historia kertoo, että Viipurin katolinen seurakunta perustettiin Venäjän tsaarin armollisesta käskystä 11.3.1799. Kuten hyvin tiedetään, Uudenkaupungin rauhassa 1721 Venäjä oli liittänyt itseensä eteläisen Karjalan. Vuonna 1801 tsaari antoi luvan Viipurin kirkkorakennuksen hankkimiseksi. Rakennus hankittiinkin samana vuonna Vesiportinkadulta ja vihittiin käyttöön seuraavana vuonna. Tämä [pyhälle Hyacinthukselle omistettu] kirkko oli toiminnassa talvisodan alkuun vuonna 1939 ja edelleen jatkosodan aikana joulusta 1942 noin puolitoista vuotta. Kirkon käyttöönottoa jatkosodassa viivästyttivät kunnostustyöt. Venäjän vallan aikana papit tulivat pääasiassa Puolasta ja heitä oli useampia,

Pyhän Hyacinthuksen kirkko.

sillä seurakunnalle määritetty alue vuoden 1812 alueliitoksella muuhun Suomeen oli kasvanut laajemmaksi kuin Suomen suuriruhtinaskunta, sillä alue ulottui idässä Vienanmerelle asti.

Vuonna 1906 Terijoen Terhokadulle nousi talkoovoimin katolinen kesäkappeli professori Ptaszyckin yksityismaalle. Terijoki kuului tällöin Viipurin seurakuntaan. Omistajan kuoltua puinen kesäkappeli rappeutui nopeasti.

(Kalevi Vuorela: Vuosi vuodelta. Katolisen kirkon vaiheita Suomessa reformaation jälkeen. Katolinen tiedotuskeskus, Helsinki, 2005. S. 18-19, 26-27)

2. Seuraavaksi tarkastelen nopeasti Viipurin kaupungin historiaa, kirjoittanut J. W. Ruuth, painanut Zilliacus-kirjapaino vuonna 1904. Kirjassa on useissa kohdin mainintoja ja viittauksia meihin (sellaisia löytyy mm. s. 747, s. 870: kirkolliset olot 1830-1850; s. 873, s. 1055: kirkolliset olot 1800-luvun lopulla). 1800-

luvun lopulla seurakunnan vahvuudeksi laskettiin n. 550 henkeä, joista suuri osa oli venäläisessä sotapalvelussa olevia sotilaita. Katolilaiset olivat kansallisuudeltaan puolalaisia, valkovenäläisiä, ukrainalaisia ja jopa venäläisiä, mutta myös jokunen suomalainenkin.

3. Vuonna 1908 äiti Ursula Ledóchowska perusti Merentähti -nimisen tyttöjen oppilaitoksen Uudenkirkon pitäjään. Hän tuli tunnetuksi yhden ursuliinisisarten sääntökunnan haaran perustajana. Ensimmäisen maailmansodan sytyttyä Venäjän viranomaiset karkottivat hänet maasta syntyperänsä vuoksi – hän kun oli itävaltalainen ja Itävalta-Unkarin kaksoismonarkia oli Venäjän vihollismaa. Tänä päivänä voidaan ursuliineja jälleen nähdä Helsingissä ja Jyväskylässä harmaissa nunnanasuissaan.

(Vuorela: Vuosi vuodelta, s. 28.)

4. Ensimmäisen maailmansodan synnyttämä pakolaisvirta toi Suomeen runsaasti puolalaisia pakolaisia, arviolta noin 3000. He hajaantuivat osaksi Terijoelle (noin 400), loput Viipuriin ja Helsinkiin. He kuitenkin poistuivat pääosin Suomesta, kun täälläkin alkoi olla levotonta vuonna 1917 ja viimeistään vuonna 1919. Tähän oli syynä Puolan irrottautuminen Venäjästä ja itsenäistyminen. Venäjän vallankumoukset vuonna 1917 aiheuttivat uuden pakolaisvirran, nyt venäläisten. Ilmeisesti varakkain osa heistä jatkoi pakoan muualle Eurooppaan. Jäi heitä silti Suomeenkin, nyt itsenäistyneeseen valtioon. – Me katolilaiset olimme olleet mukana jo vuodesta 1799 Kannaksella, tosin marginaalissa.

Katolinen kirkko itsenäisessä Suomessa ja katolinen hengellinen elämä

5. Olojen pikku hiljaa rauhoittua Terijoen katolilaisten määrä vakiintui hieman yli sadaksi henkilöksi. Viipurin silloisista katolilaisista en ole lukumääriä löytänyt.

Suomen itsenäistyminen loi kirkollemme uuden tilanteen. Viipurin katolisen seurakunnan hallinnollinen alue supistui käsittämään vain Viipurin läänin. Papeista oli pulaa, sillä puolalaiset papit lähtivät yksi toisensa jälkeen Suomesta. Oli hallinnollisia ongelmia ynnä muuta.

Vuonna 1920 kesäkuun 8. päivänä Katolinen kirkko Suomessa järjestettiin hallinnollisesti Suomen apostoliseksi vikaarikunnaksi sen johtoa vielä nimittämättä. Keväällä 1921 tapahtuivat nimitykset, joihin en nyt puutu. Joka tapauksessa

vuonna 1921 kesällä Terijolle ilmestyi supisuomalainen korkeasti koulutettu katolinen pappi [Adolf Carling]. Hän jäi asumaan edellä mainittuun nyt tyhjäksi jääneeseen professori Ptaszyckin huvilaan. Talo oli kuitenkin sopimaton suurempaa majoitustarvetta ja kirkkotilaa varten. Vuonna 1924 hankittiin uusi talo, joka tilojen osalta täytti mainitut vaatimukset. Kirkkotilaa saatiin yhdistämällä alakerran kaksi huonetta, jolloin niin sanottuun kirkkosaliin mahtui kerralla noin 50 henkeä. Vuonna 1927 Terijoki lohkaistiin Viipurin seurakunnasta itsenäiseksi seurakunnaksi. Samana vuonna tuli Viipuriin hollantilaisia pyhän sydämen sisaria, jotka perustivat lastenkodin Neitsytniemeen. He toimivat siellä talvisodan alkuun saakka. Vuonna 1929 Suomen apostolinen vikaarikunta merkittiin virallisesta maassa toimivien uskonnollisten yhdyskuntien rekisteriin. Täten katolinen kirkko sai tietyn virallisen aseman Suomessa.

(Kalevi Vuorela: Monsignore Adolf Carling. Suomalainen pappi ja patriotti. Studium Catholicum, Padasjoki, 1993, s. 12-122, 125-127, 139-140. Vuorela: Vuosi vuodelta. S. 31-33.)

Hengellinen elämä Viipurissa ja Terijoella

Yleispiirteiltään toiminta ei poikennut muiden kirkkokuntien toiminnasta. Erona oli vain työvoiman vähyys. Kummassakin seurakunnassa toimi vain yksi pappi ja seurakuntalaisia oli kirkkopaikkakuntia lukuunottamatta hajallaan ympäri Kannasta. On selvää, että toimintaa ohjasivat samat kirkolliset juhlat kuten muillakin kirkkokunnilla omine painotuksineen. Pääsiäinen on katolisessa kirkossa suurin juhla. Pääsiäisviikkoa nimitetäänkin pyhäksi viikoksi, joka huipentuu Kristuksen ylösnousemuksen juhlaan. Lisäksi kirkolla on omia kirkollisia juhlia kuten kesäkuussa Kristuksen ruumiin ja veren juhla, Corpus Christi. Joulukuussa on myös tärkeä samoin kuin lasten ensikommunio. Kirkon liturgia oli siihen aikaan yksinomaan latinankielinen. Saarnat, kuulutukset, ripit ja opetus oli hoidettava maan kielellä. Koska seurakunnat koostuivat monista eri kieliryhmistä, pidettiin myös suurimmille ryhmille suunnattuja messuja. Messun liturgiaan tällä ei luonnolli-

Nuori Carling.

sestikaan ollut vaikutusta. Kirkolliset menot ja muodot on aina pyhitetty Jumalan kunniaksi ja niillä on aina hengellinen sisältö ja tarkoitus. Katolinen kirkko korostaa aina yksilön spirituaalisuutta, hengellisyyttä.

Näiden kirkollisten juhlien lisäksi on työ seurakuntalaisten hyväksi kuten sunnuntaimessut, rippitilaisuudet, kasteet, avioliittoon vihkimiset, sairasten voitelu (ent. viimeinen voitelu), kuolleen siunaaminen ja myös erittäin tärkeä on lasten hengellinen kasvatus ja opetus. On siinä työmaata yhdelle papille. Siihen aikaan pappien piti kulkea maakuntamatkansa linja-autolla, junalla ja loppumatkasta sovittava vastaanottajan kanssa, mistä pappi hevoskyydillä haetaan. Matkanteko oli siis hidasta eikä siinä päivä yleensä riittänyt kukaan, varsinkin jos lähistön lapsia vielä koottiin opetustilanteeseen. Tietysti kullekin papille aikanaan kehittyi oma käytäntönsä matkojen kohteista siten, että mahdollisimman moni saattoi osallistua pyhään messuun-

6. Mitä sotiimme tulee, oma sukuni kelvannee näytöksi, kun en muista kannakselaisista katolilaisista paljoa tiedä. Jo keväällä 1918 isäni osallistui ns. Karjalan armeijan riveissä 22-vuotisena nuorukaisena itsenäisyytemme turvaamiseen Kannaksella. Talvisodassa hään taisteli Summassa komppanian päällikkönä tosin väliaikaisesti ottamallaan sukunimellä joulukuun 1939 ja tammikuun loppuun 1940. Jatkosodan hän kävi Itä-Karjalassa ja Itä-Kannaksella. Velipuoleni, isän aiemmasta avioliitosta, ollen minua viitisentoista vuotta vanhempi, kaatui vänrikkinä Kannaksen torjuntataisteluissa Juustilassa heinäkuun alkupäivinä 1944.

Terijoen kirkko.

Olemme perheenä kantaneet vastuamme yhteisen Karjalan ja isänmaamme puolustamisessa sekä surreet yhteisen Karjalamme menetystä sekä sankarivainajiamme muiden rinnalla.

Terijoen oma poika, Kalpa nimeltään, taisteli molemmat sodat JP 1:n (ent. PPP 1) riveissä ja selvisi sodasta hengissä. Vielä on mainittava, että Terijoen katolisen kirkon suomalainen pappi kutsuttiin vuoden 1941 lopulla palvelukseen sotilaspappina, sillä tuleva tehtävä edellytti kielitaitoa, jota hänellä oli runsaasti. Hän aloitti työt heti neuvostosotavankien sielunhoidossa. Näissä oli jälleen useita kansallisuuksia: puolalaisia, ukrainalaisia ja valkovenäläisiä katolilaisia, mutta oli messuissa venäläisiäkin vankeja, jotka halusivat osallistua niihin. – Me olimme mukana sodassakin kuten muutkin Kannaksen katolilaiset, joita ei tässä ole mahdollista luetella.

(Perhehistoria ja T. V. Mohellin (välillä Mantua) sotilaspassi. Vuorela: Monsignore Adolf Carling, s. 223-228).

7. Palaan kotikirjallisuuteeni:

a) "Karjala Muistojen maa". Karjalan Liiton muistojulkaisu. Toimittanut Olavi Paavolainen, avustajana Maija Suova. WSOY, Porvoo 1949. Kirjan alkuosan tekstiosuudessa otsakkeella Wanha iloinen Wiipuri, toisessa kappaleessa, on viittaus katoliseen Pyhän Hyacinthuksen kirkkoon osana vanhaa kaupunkikuvaa. Otsakkeella Karjalan menetetetyt arvot ja alaotsakkeella Hengelliset arvot kirjoittaja ei puhu mitään katolilaisten menetyksistä. Tähän saattaa olla useitakin syitä – oli kiire tai asiasta tietäviä ei tavoitettu jne., sillä teoshan julkaistiin jo talvisodan päättymisvuonna. Myöhemmin teoksen loppupuolella Terijoen kuva-auke-

amalla on selkeästi katolinen kirkko kuvattuna ja teksti-tettynä. Ilmakuvassa rakennus näkyy ev.-lut. kirkon alapuolella. Viipurin kuvastossa numerolla 445 on kuva Pyhän Hyacinthuksen kirkon sisäänkäynnistä.

b) "Viihtyisä vanha Wiipuri". Kirjoittanut Juhani O. V. Viiste. WSOY, Porvoo 1948. Kuten nimilehdellä kerrotaan, teos kuvaa yleisiä rakennuksia ja yksityistaloja pohjapiirroksineen sekä historiallisia vaikuttajia. Sivulta 73 alhaalla on sisäkuva Pyhän Hyacinthuksen kirkosta pohjapiirroksineen.

c) "Rakas entinen Karjala". Karjalan Liiton muistojulkaisu. Toimittanut Olavi Paavolainen, avustajana Ilmari Pimiä. WSOY, Porvoo 1991. Näköispainos teoksen 1955 ilmestyneestä 3. painoksesta. Teos kertoo kuvin karjalaisen kansan arkea ja juhlaa sekä luontoa. Muutama kirkollinen tapahtuma on teokseen päässyt, vaan ei ainuttakaan katolista kirkollista kulkuetta tai messua. Syytä tällaiseen en tiedä.

d) "Karjalan monet kasvot" ilmestyi vuonna 2000 Valittujen Palojen julkaisemana. Luvut ovat kirjoittajien henkilökohtaisia muisteloita.

e) "Muistojen Karjala". Kirjoittajina Hannu Kilpeläinen ja Saija Pelvas. Minerva Kustannus, Helsinki/Jyväskylä 2008. Huomioni kiinnittyi kirjan lopussa kahteen lukuun, Luterilainen Karjala ja Karjalainen ortodoksia. Missä katolilaiset ja miksi ei käsitelty?

f) Roope Hollmenin kirjoittama "Juuret Karjalassa" oli viime syksyn Tieto-Finlandia-palkintoehdokkaana. Muutoin ansiokas teos puhuu kyllä keskiajan katolisudesta, mutta lopettaa aiheen käsittelyn Uudenkaupungin rauhan jälkeen. Eihän se ole

historiaa, jos ei meidän toista tulemistamme todeta.

Minusta alkaa tämä vaite- liaisuus näiden vastamainittujen teosten kohdalla näyttää systemaattiselta. En tiedä syytä tähän.

Mutta onhan meillä ollut naiskirjailijoita, jotka ovat meidät noteeranneet. Näistä mainittakoon kaksi: Ester Kähönen ja Ritva Heikkilä. He ovat kirjoittaneet Terijoen elämästä ja he ovat muistaneet meidät tai tarkemmin Terijoen papin Adolf Carlingin, joka nimestään huolimatta oli supisuomalainen.

Ester Kähönen: Entinen Terijoki - kylämuistoja. S. 98-102, 397. Luettelon:o. 62, v. 1982; Ritva Heikkilä: Terijoki kadotettu paratiisi. V. 2004, s. 44, 116-117, 155.

Uutena kirjallisuutena koskien Suomessa toimivaa katolista kirkkoa itsenäisyyden aikana ovat väitöskirjat. Mainittakoon Pekka Salon väitöskirja "Suomi ja Pyhä istuin 1918-1968". Sen 2., 3. ja 4. luku ovat mielenkiintoiset ja valottavat Suomen vähän tunnettua historian aluetta. Kirjan 2. luku voisi käydä johdantona edellä mainitsemäni suomalaisen katolisen papin tulolle Terijoelle. Tästä papisto on myös kirjoitettu oma erillinen kirjansa.

Terijokea ja Viipuria on melkein kaikissa kirjoissa kuvattu kansainvälisiksi ja vireiksi paikoiksi. Kukaan ei voine kiistää meidän katolaisten kansainvälisyyttä niin kirkon työntekijöiden kuin seurakuntalaisten kohdalla. Pelkästään Terijoella seurakunta koostui 1920-luvulla kahdeksasta eri kansallisuudesta. Viipurissa kirjo oli samaa luokkaa. – Me olimme mukana riippumatta hallinnollisista rajoista vuodesta 1799 alkaen.

Mitä kristillisiin kirkkoihin tulee tämän päivän Suomessa ja eritoten Euroopassa, uskon vakaasti, että me tarvitsemme toisiamme. Sitä todistaa viime syksyn Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen krusifiksipäätös. Eurooppa on kristillisyyden vahva tukijalka ja eurooppalaisilla on siinä juurensa ja kulttuurinsa. Tämän tulee näkyä myös Euroopalle lakeja laadittaessa. Kiitos.

Niilo Mohell

Den katolska diasporan på Åland

– en verklig levande internationell gemenskap

Från vänster: Ministranterna Ji och William (Kemetter), pater Peter och Leon, som fick första kommunionen.

Hur många vet att på Åland finns det drygt 100 registrerade katoliker. Man antar att totalt lever ca. 200 katoliker på ön. Det är den största enhetliga svenskspråkiga församlingen i Finland. Tänk 100 – 200 katoliker som får umgås och ha mässa på sitt modersmål. Det är enastående och unikt i det allt mer finsk/engelska gemenskapen på fastlandet.

Allting började för länge sedan då biskop Verschuren besökte Åland och Mariehamn och när pater **Frans Voss** SCJ under många höll två mässor årligen. Men aktiviteten blev bestående först år 2003 då pater **Peter Gebara** SCJ, Sankt Birgitta församlingens kyrkoherde,

beslöt att månatligen hålla "svenskspråkig" mässa på Åland. Idag hålls mässa också av fader **Tri Nguyen** och av katolska präster som då och då besöker Åland från Sverige bl.a. fader Otto Michael Schneider från Eskilstuna.

Den egentliga mässan hålls på en blandning av finska och engelska. Bibeltexterna läses av församlingsmedlemmar på svenska och en församlingsmedlem översätter predikan från finska till svenska. Men pater Peters svenska blir allt bättre för varje gång han besöker Åland.

Av de 100 registrerade katolikerna på Åland är den stora majoriteten inflyttade främst från Polen, Tyskland och Viet

Nam, men också från flera andra länder. Det finns endast ett par "riktiga" katolska finländska familjer på Åland. Årligen döps 5 – 6 barn och 1 – 2 mottar sin första kommunion. Katolsk undervisning och kurser bl.a. katekeskursen hålls på svenska av församlingens eldsjäl **Sara Kemetter** från Mariehamn. Det är hon som är kyrkans och församlingsmedlemmarnas kontaktpunkt på Åland. Det är hon som sköter om alla praktiska arrangemang bl.a. reservering av kyrka, musiken, boende för prästerna etc. Utan hennes insats skulle den Åländska katolska församlingen helt enkelt inte fungera.

Pater Peter och fader Tri har nära kontakt med församlingsmedlemmarna. De bor alltid hos någon av dem, de äter hos någon av dem och blir sålunda en levande del av församlingen. De är verkligen i mitten av sin lilla flock på Åland. Detta är ett stort privilegium för de katolska familjerna. De kan fråga och diskutera med prästen det som ligger dem nära. Barnen får inom sin egen familj ett naturligt förhållande till prästerna – prästen blir som en familjemedlem.

Idag hålls alla mässor på Margaretagården i Västernäs i Mariehamn. Musiken sköts av **Lita Gustavsson** som tillsammans med Sara Kemetter planerar mässans musik-

stycken. Man använder en blandning av traditionella katolska sånger och psalmer som genom tiderna sjungits på Åland. Musikens höga nivå kunde var och en uppleva då radiomässan sändes via YLE till hela Finland år 2008.

Då jag fråga församlingsmedlemmarna vad dom väntar sig av framtiden kom tre temata upp – man ville att Finlands nya biskop Teemu skulle besöka Åland och man ville ha en egen kyrka eller en egen katolsk plats var man kunde träffas och var den katolska aktiviteten kunde koncentreras. För det tredje ville man ha en katolsk präst som verkligen kunde svenska. På detta sätt kunde det pastoraliska arbetet förstärkas och

förbättras. De åländska katolikerna har många barn som behöver god undervisning och en verklig kontinuitet.

Jag besökte mässan på Åland i augusti då den lilla Leon mottog sin första komunion. Närvarande var ca. 50 församlingsmedlemmar och släktingar. Pater Peter höll en lysande predikan och talade så som en familjefar gör – anvisningar men inte förmaningar. Sången var levande och efter mässan serverade församlingsmedlemmarna en lätt lunch åt alla. Stämningen var hjärtlig och god. Man ville helt enkelt inte att allting skulle ta slut och att man måste gå hem. Man satt kvar och diskuterade allt om livet och om Åland. Barnen lekte i lekrummet under god övervakning av gymnasisten Shan Phan. En fin upplevelse.

Jan-Peter Paul

Man måste även nämnas att årligen hålls det en ekumenisk gudstjänst på Kökar som besöks av många katolska ålänningar. I år höll biskop Teemo mässa på Kökar.

Alla känner kanske inte till att det på Vårdö på Prästö finns en katolsk begravningsplats som grundades under ryska tiden. Ett antal polska soldater är begravna där.

Åland har sålunda en lång historisk katolsk tradition som nu återupplivats på ett betydande sätt.

GUDS VÄNNER – Märta Aminoffs helgonbok. Absolut intressant och läsvärd. KATT 2006. 347 sidor. 18 eur.

Kesä Muistoja

Stelliksessä vahvistus- leiriltä

Vaiikka kouluvuosi on jo alkanut, muistelemme vielä kesäloman päiviä. Luemme ystäviltä saamiamme postikortteja, järjestämme matkoilta otettuja kuvia.

Jotkut meistä viettävät vuosittain osan lomastansa hiippakuntamme leiri- ja retretikeskuksessa. He ovat sitä mieltä, että kesä ilman Stella Marista ei tunnu oikealta.

Tänäkin vuonna lasten ja nuorten iloiset äänet ovat täyttäneet Stelliksen. Vaikka ryhmät olivat pienempiä kuin edellisinä vuosina, pidettiin silti varhaisnuorten leirit, lasten-, sportti- ja perheleiri sekä ensimmäistä kertaa myös vahvistusleiri. Tästä viimeisestä haluaisin kirjoittaa pikkuisen enemmän.

Näin siis sunnuntaina 25.7. puolenpäivän aikaan Stellikseen kokoontui eri seurakunnista 29 nuorta, 6 isosta ja 3 ohjaajaa. Kun näin heidät kaikki yhdessä, minulle tuli ajatus, että Suomen kaunein ja komein nuoriso kokoontui tähän paikkaan! Nuorten joukko oli hyvin kirjava ja haasteellinen, koska jokainen tyttö ja poika oli hyvin persoonallinen. Ei ihme, sillä hiippakuntamme muodostuu yli 70 kansallisuudesta ja tässäkin nuorten ryhmässä kirkon kansainvälisyys tuli hyvin esille.

Vahvistusleirin tarkoituksena oli, että samana vuonna vahvistuksen sakramentin saavat nuoret voivat tutustua toisiinsa, kokea yhteisöllisyyttä, jakaa oman uskonelämän kokemuksensa, valmistautua sekä tiedollisesti että hengellisesti vastaanottamaan Pyhän Hengen lahjoja.

Leirin ohjelma oli hyvin tiivis. Jokainen päivä aloitettiin jumpalla, aamurukouksella ja aamupalalla. Sen jälkeen kokoontuttiin isä Peterin tunnille. Isä Peter selitti hyvin innokkaasti nuorille leiriteemaan liittyvää teologista oppia. Pohdittiin yhdessä peruskysymyksiä, kuten kuka Jumala on, kuka minä olen, kuka on Pyhä Henki ja millä tavalla koemme hänen vaikutuksensa meidän elämässämme, mihin tarvitsemme Pyhän Hengen lahjoja, pystyykö ihminen rakastamaan itseään ja toisia ilman Jumalaa ja mikälainen on hänen rakkautensa.

Iltapäivällä oli isä Rafalin, sisar Barbaran tai Sinikan tunnit. Sinikan ohjatut tuokiot koskivat nuorten tulevaisuutta. Erilaisten teatterimuotojen kautta mietittiin elämän unelmia, seurustelua, Pyhän Hengen lahjoja. Tämä työskentelytapa inspiroi nuoria aktiiviseen osallistumiseen ohjelmaan sekä

tuomaan omia mielipiteitään esiin.

Keskellä päivää Stelliksen kappelissa kokoonnuttiin messuun ja iltapäivällä pidettiin hartaus. Näin tutuksi tulivat mm. ruusukorukous, ristintie, pyhän sakramentin palvonta, meditaatio. Loreton litanian rukoilimme karmelitasarten luota Stella Marikseen tuodun Neitsyt Marian patsaan edessä. Katumus-hartaus yhdistettiin parannuksen sakramenttiin. Kyllä, meidän tunteemme nousivat pintaan monta kertaa. Jatkovasti saimme näkyvällä tavalla kokea Pyhän Hengen läsnäoloa keskuudessamme luonnon merkeissä, milloin tuulen huminassa, milloin ukkosen jyryssä ja sateessa.

Sponsorin avulla onnistuimme toteuttamaan retken Lohjalle keskiaikaiseen Pyhän Laurin kirkkoon. Samalla kävimme Vivamossa – Raamattukylässä ja näimme näytelmän Vanhan Testamentin Joosefista ja hänen veljestään. Kävimme myös ekumeenisessa pyhän Birgitan kappelissa. Retki oli mukava ja antoisa.

Vaikka leiripäivään mahtui paljon hengellisiä tapahtumia, jäi silti vielä aikaa musiikkiin ja kontaktien rakentamiseen. Toiminnan välillä pidettiin urheiluolympialaiset, paistettiin makkaraa, pelattiin pingistä ja jal-

kapalloa, uitiin... Varsinkin helläpäivinä Hiidenvesi oli meille suuri siunaus ja lohdutushikoiluun ja kuumuuteen.

Positiivinen kokemus ensimmäisestä vahvistusleiristä rikkoi ennakkoluolomme.

Viikon aikana nuorten keskuudessa solmittiin ystävyyssuhteita niin, että lähtöpäivänä silmistä valui kyyneleitä. Jotkut sopivat uusista tapaamisista.

Ihanan kesän ja leirikauden jälkeen kiitämme kaikkia, jotka pitivät meistä huolta kaikkien leirien aikana: koko Stella Mariksen tiimiä, leirien johtajia, ohjaajia ja kaikkia teitä, jotka olette tukeneet toimintaamme rukouksilla ja taloudellisesti.

Ilman teitä jotkut lapset ja nuoret jäisivät paitsi monista arvokkaista kokemuksista. Se olisi sääli, koska tässä paikassa Stella Mariksen äidin, Neitsyt Marian silmien alla lapset ja nuoret kasvavat ihmisinä, uudistavat ja syväntavat uskoansa, sekä vahvistavat omaa katolista identiteettiään.

Toivokaamme, että täällä heidän sydämiinsä pudonnut Jumalan sana ja hyvyyden siemen kasvavat ja tuovat siunattuja tuloksia.

sisar Barbara Ogieniewska
USJK

Curling

Fransiskaanimaallikkokojen kokouksessa opin tuntemaan uuden sisällön curlingille. Curling on vanha skotlantilainen herrasmiesten urheilulaji, jonka harrastus on yleistynyt viime vuosikymmenien aikana maailmassa jopa niin, että siitä on tullut olympialaisten urheilulaji. Curling oli alun perin talviurheilulaji, mutta nykyisin - jäähallien aikana - sitä voidaan harrastaa ympäri vuoden. Kaksi joukkuetta kilpailee toistensa kanssa siitä, kumpi saa enemmän kiviä maaliin. Paitsi sileätä jääpintaa, tarvitaan erikoinen harja ja hyvin hiottuja graniittikiviä. Nämä kivet heitetään jälle ja pyritään saamaan ne toivottuun paikkaan. Se joukkue, joka saa enemmän pisteitä kuin kilpailijansa, voittaa pelin. Harjaamalla taitavasti liikkuvan kiven edessä olevaa jääpintaa pelaajat pyrkivät vaikuttamaan kiviensä suuntaan ja perille pääsyyn.

Opin ymmärtämään curling-sanan vertauskuvallisen merkityksen. Joku voi harjoittaa curlingia kasvatuksellisessa mielessä. Alussa en heti käsittänyt curlingin yhtäläisyyttä lasten ja nuorten kasvatuksen kanssa. Mutta kun minua muistutettiin curlingin pelaajien ahkerasta harjaamisesta, oivalsin pian vertauksen huolestuttavan sanoman.

Lapset ja nuoret heitetään maailmaan siinä toivossa, että he pärjäisivät elämässään. Vanhemmat ja muut kasvattajat, jotka ovat huolissaan uuden sukupolven tulevaisuudesta, tekevät kaikkensa, että lapset kasvaisivat oikein ja saavuttaisivat elämänsä päämäärät. Maailma on liukas kuin jääpinta, nuoret ihmiset voivat luiskahdella tieltä ja vahingoittaa itseänsä. Pyritään suojelemaan heitä kaikelta vaaralta ja varjelemaan pahasta. Siksi kasvattajat pyrkivät harjaamaan kasvatiansa elämän tieltä pois kaiken, mikä voisi häiritä heidän mielenrauhaansa ja estää heitä toteuttamasta halujaan. Mutta hyvästä tahdosta huolimatta kaikki harjaamiset ja putsaamiset eivät auta juuri mitään.

Lapset ja nuorethan eivät ole syntymästä lähtien sellaisia hyvin hiottuja graniittikiviä. Tultuaan maailmaan he tarvitsevat paljon holhoamista, passaamista ja opastusta. Kasvaessaan aikuisiksi heille on annettava sekä liikkumisvaraa että mahdollisuuksia oppia kantamaan vastuutta omasta ja lähimmäistensä elämästä. Tietysti niin paljon kuin jokainen jaksaa ja kestää ikäisekseen.

Elleivät he oppisi tuntemaan ja käyttämään järkevästi saamiensa ruumiillisia, henkisiä ja hengellisiä lahjoja, he eivät kypsyisi täysikasvuiseksi ja tasapainoisiksi ihmisiksi. Silloin

heistä voisi helposti tulla joko niitä osattomia, jotka ovat täysin riippuvaisia kaikesta, mitä heidän läheisensä, ympäristönsä ja yhteiskunta heille järjestävät tai yksilöllisiä itsekkeisiä aikuisia, jotka kaiken kustannuksella ajavat omia tavoitteitaan välittämättä yhteiskuntansa ja kirkkokuntansa hyvinvoinnista.

Vapahtaja on sanonut kertomuksessaan palvelijoille annetuista talenteista varteenotettavan sanan. Se joka on hankkinut työllään lisää talenteja, on saava yltäkyllin, mutta siltä, joka ei ole saanut aikaan mitään, otetaan pois vielä sekin, minkä hän oli saanut (Matt. 25:14-30). Sen lisäksi Vapahtaja opetti, että meidän on etsittävä ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen tahtoaan, niin silloin meille annetaan kaikki muukin kaipaamme (Mat.7:25-34).

On olemassa monia tunnollisia vanhempia ja opettajia, jotka pitävät itseänsä epäonnistuneina kasvattajina. He eivät enää jaksaa harjata lapsilleen vapaaksi tietä todelliseen elämään. On kuitenkin tärkeää, että nuori itse oppii harjaamaan oman katuosuutensa ja ottaa vastuuta omasta aikuistumisestaan ja että hän iloitsee oppimisesta lisää.

Nykyisin ei enää riitä, että nuoret, isät ja äidit ja muut kasvattajat ovat yhteistyössä toistensa kanssa. Koko yhteiskuntaelämän on myös tuettava heitä ja lopetettava oma curlinginsa. Yhteiskunnan salliva asennoituminen lasten ja nuorten mielihyvään, samoin kuin aikuisten liian vähäinen huoli omien ja toisten lasten hyvien tapojen opettamisesta ja huonojen korjaamisesta eivät juuri edistä mitään tervettä kasvatustyötä. Rooman keisarien valtakunnan tuhoksi koitui sen poliittikka miellyttää kansaa antamalla sille säännöllisesti sitä leipää ja huvitusta, jota se kaipasi, vaatimatta mitään muuta vastapalvelua kuin suosiota.

Kasvatustyössä pitäisi oppia ennemmin huopamaan ja soutamaan kuin harjaamaan, jotta nuoret eivät masentuisi vastuun ottamisesta omasta elämästään, eivätkä menettäisi luotamustaan tulevaisuuteen. Vain sillä tavalla uusista sukupolvista tulee niitä hyvin hiottuja graniittikiviä, jotka löytävät oman paikkansa yhteiskunnassa ja kirkossa ja jotka pystyvät yhdessä toisten kanssa rakentamaan rauhaisaa, oikeudenmukaista ja Jumalan tahdon mukaista maailmaa.

isä Frans

Kolummi

Bekräftelseundervisning

Den första söndagen i oktober börjar undervisningen för bekräftelsens sakrament ("konfirmand-undervisningen") vid Kateketiska centret, Granvägen 6, 00270 Helsingfors, klockan 10.00. Vi går 11.30 till mässan (Sankta Maria) och fortsätter ännu efter besöket i kyrkan fram till kl.14.00 med undervisningen. P.g.a. studiematerialet är det viktigt att man förhandsanmäler sig till Kateketiska centret (09-2416095) till den svenskspråkiga kursen.

Kartuta katedraalin remonttirahastoa

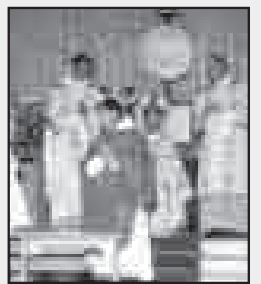
Anna lahjaksi ystävällesi, lapsellesi, äidillesi, isällesi, kummilapsellesi, ukille, mummiille **PYHÄN HENRIKIN MEDALJONKI**, jota myydään katedraalin kattoremontin rahoittamiseksi. Medaljonkia on kahdenlaisia kullattua hopeaa ja hopeaa. Ovaalissa medaljongissa on tekstinä Sanctus Henricus. Sen suunnittelun pohjana on ollut Pyhän Henrikin katedraalin kuorissa oleva ikkunamaalaus pyhästä Henrikistä.

Hopeinen medaljonki maksaa 30€; kullattu hopeinen medaljonki maksaa 45€. Postimaksuna peritään 2€. Käteismyynti ennen ja jälkeen messun kirkon edessä.

Medaljonkia voi tilata puhelimitse: Marja-Leena Rautakorpi, p. 050-3409167; sähköpostitse: phs@catholic.fi; maksamalla medaljongista 32€ tai 47€ (remonttitili 174530-92959, viite 15118). **Myös katedraaliprisimoja on vielä jäljellä.**

KUVIA KIRKON ELÄMÄSTÄ

Katolisen tiedotuskeskuksen kuvapankkiin voi lähettää kuvia kirkon elämästä digitaalisessa muodossa. Kuvien pitää olla laadukkaita ja tarkkoja ja kootaan seuraavien rajojen puitteissa: lyhyt sivu vähintään 1000 px, pitkä sivu korkeintaan 5000 px. Maksimikoko n.5 MB. Kuvat lähetetään sähköpostilla osoitteeseen **kuvat@catholic.fi**. Sähköpostiin pitää kirjoittaa lisäksi (mahdollisuuksien mukaan) ainakin seuraavat tiedot: kuvaaja (tai kenen hallussa kuva on), paikka, aika (päivämäärä tai vuosi), kuvissa selvästi näkyvien henkilöiden nimet, tapahtuma/tilaisuus. Kuvat tallennetaan Katolisen tiedotuskeskuksen kuvapankkiin. Lähettämällä kuvat tähän osoitteeseen ymmärrämme Katoliselle tiedotuskeskukselle myönnetyn kuvien täyden käyttö- ja julkaisu-oikeuden. Otamme mielellämme vastaan myös vanhempaa, digitoitua (skannattua) aineistoa. Kiitos yhteistyöstä! KATT

Katolisia kirjoja

Tutustu Katolisen tiedotuskeskuksen kirjavalikoimaan joko paikan päällä osoitteessa **Pyhän Henrikin aukio 1 B**, arkisin klo 10-16, tai internetissä osoitteessa **katolinen.net > kirjamyynti**. Postitamme kirjat postiennakolla kaikkialle kotimaahan. Alle 35 euron tilauksiin lisätään postituskuluja 8 euroa. Toimistossamme voi maksaa vain käteisellä.

Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Puh. 09-6129470
Fax 09-650715
Email info@catholic.fi

Neitsyt Marian medaljongit saapuneet!

Niitä myydään Pyhän Marian kirkon remontin rahoittamiseksi. Kullattu maksaa 45 euroa ja hopeinen 30 euroa. Medaljonkeja saa Rita Kairalta Mariassa sunnuntain päämessun jälkeen tai soittamalla p. 040 - 7679157.

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Spitaalinen mies Luuk. 5:12-16

Eräissä kaupungissa Jeesus kohtasi miehen, joka oli yltä päältä spitaalisen saastut-tama. Nähdessään Jeesuk-sen mies lankesi kasvoilleen ja rukoili: "Herra! Jos vain tahdot, sinä voit puhdistaa minut."

Jeesus ojensi kätensä, kos-ketti miestä ja sanoi: "Minä tahdon. Tule puhtaaksi." Tauti lähti miehestä heti.

Jeesus kielsi häntä kerto-masta tästä kenellekään ja sanoi: "Käy näyttämässä itsesi papille ja anna puh-distumisestasi Mooseksen lain mukainen uhri todis-teeksi heille."

Jeesuksesta puhuttiin kui-tenkin yhä laajemmalti, ja ihmisiä kokoontui sankoin joukoin kuulemaan häntä ja

hakemaan parannusta tau-teihinsa.

Mutta hän vetäytyi jälleen autiolle seudulle rukoile-maan.

Kommentti

"Herra, jos tahdot, sinä voit minut puhdistaa", sanoo spitaalinen Jeesuk-selle. Kuinka kohtelias hän onkaan! Ja tietysti Jeesus tahtoo.

Millä tavalla rukoilen Jee-susta? Jos tahdot... pelkäs-tään jos tahdot.

Joskus minun tahtoni on eri kuin Jumalan tahto. Sen vuoksi, kun pyydän, minun on tärkeää muistaa: Jos tahdot.

Ainoastaan Jumalan tahto on aina minulle sopiva. "Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä niin kuin tai-

vaassa", toistamme Isä meidän -rukouksessa.

Ja tässä tapauksessa Jeesus tahtoi. Hän kosketti sairasta ja paransi hänet.

Siihen aikaan spitaalinen oli hurja tauti – ja valitettavasti se on sitä nykyäänkin jois-sakin maissa. Se on erittäin tarttuva. Se tarttuu esimer-kiksi koskettamalla ihmistä tai hänen vaatteitaan. Kaik-kien spitaalisten täytyi asua kaupungin ulkopuolella, koska jos joku kosketti jopa vahingossa yhtä heistä, luultavasti hänkin tuli sai-raaksi.

Siksi heidän piti kau-punkiin tullessaan varoit-taa taudistaan esimerkiksi huutamalla tai pitämällä meteliä. Niin ihmiset siir-tivät kauemmaksi pelon takia.

Jeesus ei kuitenkaan pelännyt sitä, vaan hän kos-ketti spitaalista. Jeesus tiesi, että hän voisi saada tartun-nan, mutta rakkaus on suu-rempi voima kuin pelko.

Jeesus ei koskaan vaikene minulle. Hän ottaa riskin, koska hän rakastaa minua yli kaiken.

Älä pelkää, vaan pyydä häneltä kaikkea, mitä sinä ajattelet tarvitsevasi. Mutta älä unohda lisätä: "Jos sinä tahdot".

isä Raimo Goyarrola

Kiitos

Rakkaat seurakuntalaiset ja ystävät

Sydämeni pohjasta kiitän teitä kaikkia siitä, mitä sain kokea syntymäpäivänäni. Se oli todella hieno tilaisuus, jota en voi koskaan unohtaa. Kiitän vielä kerran kai-kista huomionosoituksista ja siitä, mitä olette tehneet minulle. Jumala siunatkoon teitä kaikkia.

isä Kazimierz Lewandowski SCJ

Dear parishioners and friends

From the bottom of my heart I would like to thank you all for the wonderful experience during my birthday celebration. That was a beautiful time, which I am not going to forget. Once more thank you very much for everything you have done for me. May God bless you all.

Fr. Kazimierz Lewandowski SCJ

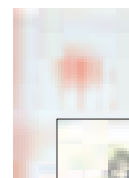

Birgittalaisoblaattien syksyn retretti

- retretti Turun luostarissa pe 19.11. - su 21.11.
- retetin johtaa isä Frans Voss SCJ
- sen teema on: "Ja taivaista kuului ääni: 'Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt.'" (Mt 3:17)

Lisätietoja myöhemmin.

Adresseja kuorineen

Pyhän Haudan ritarikunnan tunnuksella painettuja adresseja punaisella tai mustalla nauhalla sekä Teresa-yhdistyksen adresseja on saatavana Katolisesta tiedotuskeskuksesta 10 €/kpl (postitettaessa 16 €).

Adressit ovat tilattavissa Katolisesta tiedotuskeskuksesta, puh. 09-6129470, sähköposti info@catholic.fi.

EKUMEENINEN KURSSI NUORILLE AIKUISILLE HELSINGISSÄ

Haluaisitko pohtia ekumeniaan ja kansainvälisyyteen liit-tyviä kysymyksiä? Jos mielenkiintosi heräsi ja olet 18-30 -vuotias nuori aikuinen, Ketko on kuin luotu sinua varten.

Ketko on Kansainvälisen ja ekumeenisen toiminnan koulutusohjelma. Ketko on Suomen Ekumeenisen Neuvoston nuorisosijaoston järjestämää koulutusta. Maksuton kurssi kestää neljä viikonloppua:

24.-26.9.2010 luterilaisuus ja anglikaanisuus
12.-14.11.2010 ortodoksisuus
28.-30.1.2011 vapaat suunnat
18.-20.3.2011 katolilaisuus

Majoituksen ja ruokailut osallistujat hoitavat itse. Pääkaupunkiseudun ulkopuo-lelta tulevat opiskelijat voivat anoa avustusta matkakuluihin SEN:ltä. Ilmoittau-tua voit 12.9.2010 mennessä Lauralle. Voit kysyä myös lisätietoja: laura.tiitu@helsinki.fi tai puh. 0409125773

Lisätietoja SEN:sta: www.ekumenia.fi.

Espoon Hengelliset päivät 23.10.2010

yhteistyössä Studium
Catholicumin kanssa

Rukous luostareissa
ja maailmassa

"ammattilaiset ja amatöörit
kohtaavat"

Seminaarissa pohdimme luosta-rien ja maallikoiden rukouselä-män suhdetta ortodoksisessa ja katolisessa perinteessä. Mahdollisuus osallistua Jaakobin liturgiaan klo 10. Luennot alkavat klo 12. TERVETULOA!

Rukouskurssi

Stella Mariksen viikonlopun rukouskurssi isä Frans Vossin johdolla perjantai-iltana 5.11. klo 18 (kevyt illallinen) sunnuntai-hin 7.11. klo 14.30 (läksiäiskahvi) saakka.

Kurssi on tarkoitettu lähinnä niitä varten, jotka viime aikana ovat liittyneet katoliseen kirk-koon. On johdantoja eri aiheisiin, keskustelutilaisuuksia sekä käy-tännöllisiä harjoituksia.

Ilmoittautuminen Stella Marik-seen 25.10. mennessä: puh. 019-335793, email stellamaris@cat-holic.fi.

Mikä meille on pyhää?

Naisen kokemus pyhästä islamissa, kristinuskossa ja juutalaisuudessa

Seminaari NNKY:n Saarnialissa (käynti ravintolan kautta), Pohj. Rautatiekat.23, Helsinki

Sunnuntaina 24.10. 2010 klo 13-17.

Lisätietoja: www.ekumenia.fi

Järjestää: SEN/Naisjaosto

UNIVERSAL RECOGNITION OF HUMAN RIGHTS 'IMPERATIVE' FOR FUTURE OF EUROPE

Dignity is not just a right for a select few human beings, stressed the Pope to European political leaders. Highlighting the need for the recognition of values, rights and duties of all people as Europe faces the future, he posed Christian principles as a solid foundation for action.

Marking 60 years since the adoption of the European Convention on Human Rights, Pope Benedict XVI hosted members of the Council of Europe's Parliamentary Assembly after the Wednesday's general audience, Sept. 9.

Turning to the agenda of the council which aims to protect the most vulnerable through the promotion of human dignity, the Holy Father said that considering the diversity of society today, "it is imperative to develop the universal validity of these rights as well as their inviolability, inalienability and indivisibility."

Work for the protection of human dignity must be carried out for the benefit of all peoples, the Pope observed, as he also highlighted the risks of relativism poses for values, rights and duties. These three elements, he explained, "are rooted in the natural dignity of each person, something which is accessible to human reasoning."

In this regard, he observed, "(t)he Christian faith does not impede, but favors this search, and is an invitation to seek a supernatural basis for this dignity."

He expressed his own conviction that these principles, when "faithfully maintained," are "necessary conditions" to addressing the "decisive and urgent challenges" posed to the council today, especially as they pertain to the protection of life in all stages, marriage between one man and one woman, and the freedoms of religion and education.

In an interview with the Italian bishops' SIR news agency later on Wednesday, the Holy See's permanent observer to the Council of Europe, Msgr. Aldo Giordano, highlighted the Pope's statements in favor of human dignity and religious freedom. The Pope's words, he said, come at an important time, when "Europe is faced with some epoch-making challenges, especially that of rethinking its role, its responsibilities and its contribution in the world today."

KATT/VIS/CNA

WOMEN MAKE A SPECIAL CONTRIBUTION TO THEOLOGY

In his general audience, held Sept. 8th in the Vatican's Paul VI Hall, the Pope dedicated his catechesis to a subject he began a week before, that of St. Hildegard of Bingen, a twelfth-century German Benedictine religious "who distinguished herself for her spiritual wisdom and the sanctity of her life".

Referring to the mystical visions the saint received throughout her life, the Holy Father highlighted how "they were rich in theological content. They referred to the main events of the history of salvation and use a mainly poetic and symbolic language. For example, in her best known work entitled 'Scivias' ('Know the Ways') she summarised the events of the history of salvation in thirty-five visions, from the creation of the world to the end of time. ... In the central part of her work she develops the theme of the mystical marriage between

God and humankind which came about in the Incarnation".

"Even in this brief outline", Benedict XVI went on, "we see how theology can receive a special contribution from women, because they are capable of speaking of God and of the mysteries of the faith with their specific intelligence and sensitivity". In this context he encouraged all women "who undertake this service to do so with a profound ecclesial spirit, nourishing their reflections with prayer and looking to the great riches - still partly unexplored - of the mediaeval mystical tradition, especially as represented by such shining examples as Hildegard of Bingen".

Turning his attention to other writings by the saint, the Pope recalled how "two are particularly important because, like 'Scivias', they contain her mystical visions. They are the 'Liber vitae meritorum' (Book of Life's Merits) and the 'Liber divinorum operum' (Book of Divine Works) which is also known by the name of 'De operatione Dei'. The former ... underscores the profound relationship between man and God and reminds us that all creation, of which man is the apex, receives life from the Trinity. ... In the second work, considered by many to be her masterpiece, she again describes creation in its relationship with God and the centrality of man, revealing a powerful biblical-patristic kind of Christocentrism".

Hildegard was also interested in "medicine and the natural sciences, as well as music", said the Holy Father. "For her, all of creation was a symphony of the Holy Spirit, Who is in Himself joy and contentment".

"Hildegard's popularity led many people to consult her. ... Monastic communities, both male and female, as well as bishops and abbots all sought her guidance. And many of her answers remain valid, even for us", said the Pope.

"With the spiritual authority she possessed, in the last years of her life Hildegard began to travel. ... She was considered to be a messenger sent by God, in particular calling monastic communities and clergy to a life in conformity with their vocation. Hildegard especially opposed the German Cathar movement. The Cathars - their name literally means 'pure' - supported radical reform of the Church, principally to combat clerical abuses. She reprimanded them fiercely, accusing them of wanting to subvert the very nature of the Church and reminding them that the true renewal of the ecclesial community is not obtained by changing structures so much as by a sincere spirit of penance and a fruitful journey of conversion. This is a message we must never forget".

The Pope concluded: "Let us always invoke the Holy Spirit that He may bring saintly and courageous women to the Church, like St. Hildegard of Bingen, who using the gifts received from God, may make their precious and specific contribution to the spiritual growth of our communities".

PRAYER TO GUARDIAN ANGEL

*Angel of God
My guardian dear
To Whom God's love
Commits thee here
Ever this day be at my side
To light and guard
To rule and guide.
Amen.*

CARITAS-KUULUMISET

Suomen Caritas ry täyttää tänä vuonna 50 vuotta!
Caritas Finland rf fyller 50 år!
Caritas Finland 50 years!

Voit tukea Caritaksen toimintaa: tili 800012-70154504, viite 2202
Aiheesta lähemmin myöhemmässä numerossa.

KATASTROFIKERÄYSTILI 800012-70154504, viite 2383

- Tällä hetkellä tuemme Pakistanin tulvan uhreja.
- Voit myös tukea suoraan Caritas Internationalin sivuilla osoitteessa www.caritas.org

TULEVIA TAPAHTUMIA

- 3.10 Caritas-Basaari Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin srk-salissa
- 7.10 Caritas-ilta P.Henrikin srk-salissa klo 18.00
- 20.-21.11 Caritas-Basaari P.Olavin srk-salissa
- 21.11 Marrasmarkkinat P.Henrikin srk-salissa klo 10.30-13.30
- Markkinoiden pystytys 20.11, lauantaina, klo 15.00 alkaen. Tervetuloa mukaan!

Helsingin seurakuntien johdantokurssi katoliseen uskoon

alkaa tänä vuonna maanantaina 6.9. klo 18.30 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa. Tervetuloa! Ohjelma on uudistunut niin, että kirkkoon liittymistä suunnittelevat tutustuisivat jo varhaisemmassa vaiheessa omaan seurakuntaansa. Yhteisluennoille ovat tervetulleita kaikki kiinnostuneet. **Kurssille ei tarvitse ilmoittautua.** Kurssin päämateriaalina käytetään Katolisen kirkon katekismusta.

ALUSTAVA OHJELMA (MUUTOKSET MAHDOLLISIA)

USKONTUNNUSTUS

- ♦ 6.9.2010 Jeesus Kristus ja pyhä Kolminaisuus
- ♦ 20.9.2010 Raamattu ja traditio
- ♦ 4.10.2010 Kirkko ja opetusvirka

18.10.2010 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa: yleisiä asioita kirkkoon liittymisestä

KRISTILLISEN SALAISUUDEN VIETTO

- ♦ 1.11.2010 Sakramentit; kaste ja vahvistus
- ♦ 15.11.2010 pappeus ja eukaristia (messu)
- ♦ 29.11.2010 rippi ja sairaiden voitelu
- ♦ 13.12.2010 avioliitto

10.1.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa

ELÄMÄ KRISTUKSESSA

- ♦ 24.1.2011 Käskyt I
- ♦ 7.2.2011 Käskyt II

21.2.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa

RUKOUS KRISTILLISESSÄ ELÄMÄSSÄ

- ♦ 7.3.2011 Herran rukous
- ♦ 21.3.2011 Rukouksista ja hartauksista
- ♦ 4.4.2011 Eläminen kirkon yhteydessä

18.4.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa; palaute kurssista

LOPUKSI (seurakunnittain)

- ♦ Oman kirkkoherran tapaaminen yksittäin
- ♦ Harjoitus ja valmistautuminen rippiin
- ♦ Rippi

Kirkkoonotto